

.....
MILJØMINISTERIET

DEPARTEMENTET

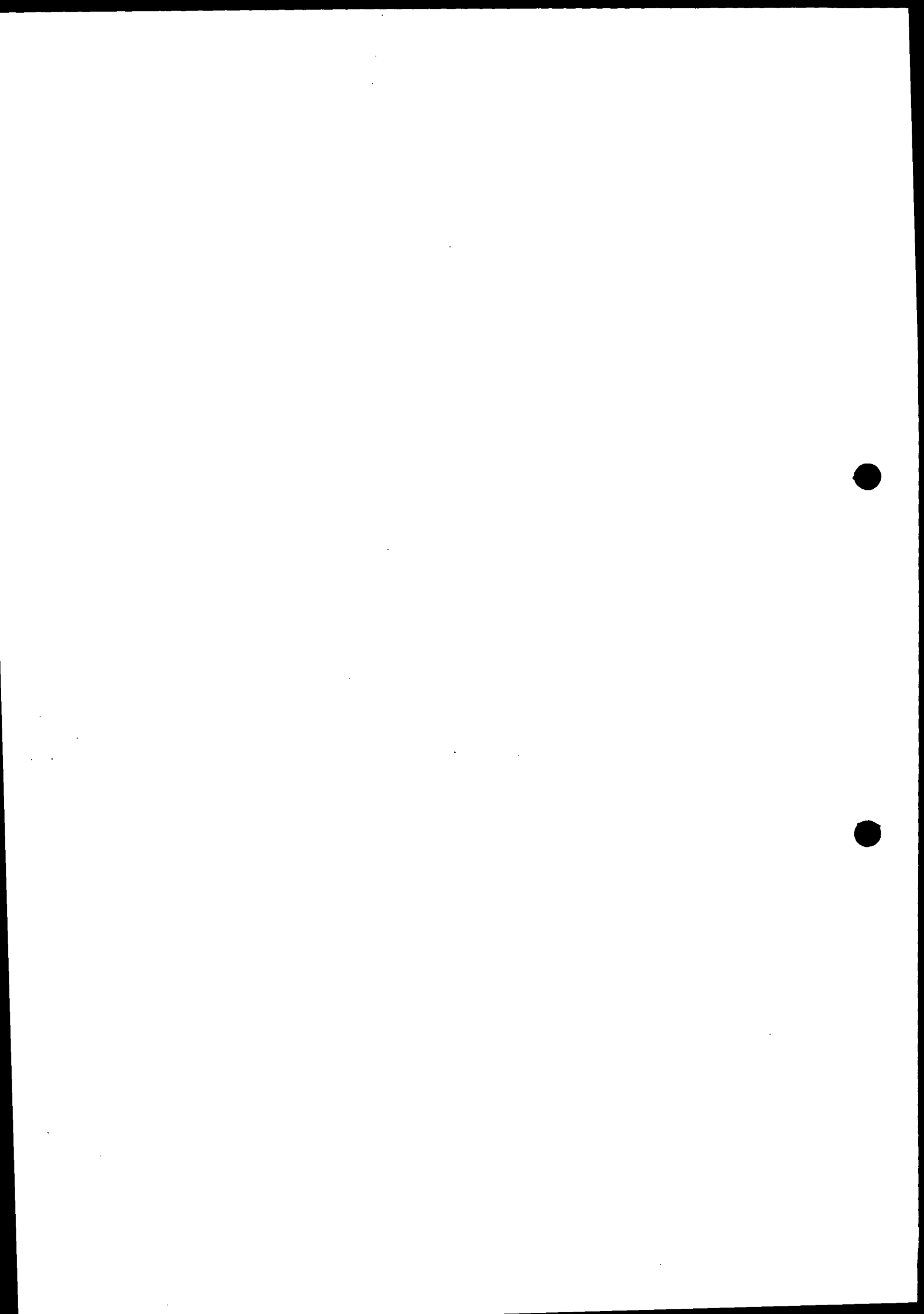
J.nr. D 001-0006

Ref. BNI

Den 23. februar 2005

Alfabetisk oversigt over de 100 indkomne høringssvar vedr. lovforslagene L 86 – L 93 til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område. Det drejer sig om svar fra:

1. 3-amts samarbejdet
2. AC
3. Advokatrådet
4. Affald danmark
5. Akademisk Arkitektforening
6. Albertslund kommune
7. Amternes Vadehavssamarbejde
8. Amtsrådsforeningen
9. Beskæftigelsesministeriet
10. Borgernes Indflydelse
11. Bornholms Regionskommune
12. Campingrådet
13. Centralorganisationernes Fællesudvalg
14. CO Industri
15. DAKOFA
16. Danmarks Idrætsforbund
17. Danmarks Naturfredningsforening
18. Danmarks Sportsfiskerforbund
19. Danmarks Statistik
20. Dansk Akvakultur
21. Dansk Arbejdsgiverforening
22. Dansk Byggeri
23. Dansk Byplanlaboratorium
24. Dansk Energi, Elsam og ENERGI E2
25. Dansk Fjernvarme
26. Dansk Industri
27. Dansk Landbrug og Landbrugsrådet
28. Dansk Land og Strandjagt

29. Dansk Magisterforening
30. Dansk Metal
31. Dansk Ornitologisk Forening
32. Dansk Sejlunion og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark
33. Dansk Skovforening
34. Dansk Vandrelaug
35. Danske Grus- og Stenindustrier
36. DANVA
37. Datatilsynet
38. De Samvirkende Invalideorganisationer
39. De Samvirkende Købmænd
40. Den Danske Landinspektørforening
41. Det Centrale Handicapråd
42. Det Økologiske Råd
43. Domstolsstyrelsen
44. Dyrnes Beskyttelse
45. Embedslægeforeningen
46. Entomologisk Fagudvalg
47. Erhvervsknudepunkt for Hovedstadens Vestegn
48. Finansrådet
49. Foreningen af Byplanlæggere
50. Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark
51. Foreningen af International Transport Danmark
52. Foreningen af Kommuner i Københavns Amt
53. Foreningen af Rådgivende Ingeniører
54. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
55. Foreningen af vandværker i Danmark
56. Forsikring & Pension
57. Forsvarets Bygningstjeneste
58. Frederiksberg kommune
59. Friluftsrådet
60. Fritidshusejernes Landsforening
61. FTF
62. Genvindingsindustrien
63. Godkendt Teknologisk Service (GTS)
64. HK/Kommunal og HK/Stat
65. Holstebro Kommune
66. Hovedstadens Udviklingsråd
67. HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene

68. Høje-Taastrup Kommune
69. Ingeniørforeningen i Danmark
70. Integrationsministeriet
71. Jan Jørgensen
72. Karsten L. Willeberg
73. Kommunernes Landsforening
74. Konkurrencestyrelsen
75. Kulturministeriet
76. Kræftens Bekæmpelse
77. Københavns Amt
78. Københavns Kommune
79. Landdistrikternes Fællesråd
80. Landsforeningen af Landsbysamfund
81. Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur
82. Landsorganisationen i Danmark
83. Michael Andersen
84. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
85. Morten Wiese
86. NCC Råstoffer A/S
87. Nephenthes
88. Netværket for Agenda 21 Centre
89. NOAH
90. Nordjyllands Amt
91. Oliebranchens Fællesrepræsentation
92. Registrerede Revisorer
93. Reno-Sam
94. Rigsrevisionen
95. Skatteministeriet
96. Spildevandsteknisk Forening
97. Stevns kommune og Vallø kommune
98. Trafikministeriet
99. Videnskabsministeriet
100. Økonomi- og Erhvervsministeriet

3 Amts Samarbejdet

Roskilde ▼ Storstrøm ▼ Vestsjælland

Miljøminister Connie Hedegaard
Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet
- 6. JAN. 2005

Den 5. januar 2005

Udtalelse om forslaget til lov om planlægning

Roskilde, Storstrøms og Vestsjælland amter har drøftet forslaget til lov om planlægning i lyset af, at de 3 amter fra 1. januar 2007 skal udgøre Region Sjælland.

I den forbindelse skal vi fremkomme med følgende bemærkninger til lovforslaget.

Regionsgrænserne bør respekteres

Efter lovforslaget § 5, h, omfatter hovedstadsområdet i planlovssammenhæng udover Region Hovedstaden, kommunerne Greve, Gundsø, Køge, Roskilde og Solrød i Region Sjælland.

Vi mener, at de planlægningsmæssige hensyn, der ønskes fremmet med denne afgrænsning af hovedstadsområdet, også kan tilgodeses med opretholdelse af regionsgrænserne.

Af lovforslagets § 5, j, fremgår de særlige planlægningsmæssige hensyn, der skal tilgodeses i hovedstadsområdet. Vi er enige i, at disse hensyn skal tilgodeses såvel i Region Hovedstaden som i dele af Region Sjælland. Men vi finder, at det kan give anledning til politiske misforståelser, at enkelte kommuner nævnes i loven.

I stedet for at nævne enkelte kommuner direkte i loven, mener vi, at hjemmelen til at fastsætte særlige retningslinier for kommuneplanlægningen gennem bl.a. landsplandirektiver bør benyttes. Med den tilgang kan der tages højde for de særlige forhold, der karakteriserer hovedstadsområdet, uden at regionsgrænserne direkte berøres i lovforslaget og uden at hovedstadsområdet afgrænses som en fast størrelse ved lov.

3 Amts Samarbejdet

Roskilde ▼ Storstrøm ▼ Vestsjælland

Udviklingsplanerne bør omfatte infrastruktur og trafik

Det foreslås i § 10, a, at infrastruktur og trafik inddrages som emner i udviklingsplanen.

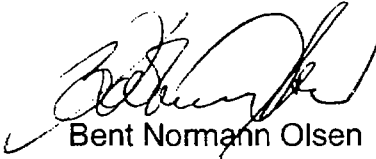
Netop for

Region Sjælland har udviklingen af infrastrukturen betydning for adgangen til hovedstadsområdet, det øvrige Danmark, Sverige og Tyskland, som forudsætning for en positiv erhvervsudvikling.

I øvrigt henviser vi til de bemærkninger til lovforslaget, som amtsrådsforeningen har fremsendt.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard
amtsborgmester
Roskilde Amt

Bent Normann Olsen
amtsborgmester
Storstrøms Amt

Hans Jørgen Holm
amtsborgmester
Vestsjællands Amt

CC: Indenrigs- og Sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen

2/2

Brev

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Den 7. januar 2005
LST/bef

Sagsnr. 200400622-45

Att.: Marianne Thyrring

Også sendt pr. mail til mim@mim.dk

Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med strukturreformen på Miljøministeriets område

AC har den 1. december 2004 modtaget en række lovforslag vedrørende udmøntning af strukturreformen fra Miljøministeriet og er anmodet om bemærkninger hertil.

På Miljøministeriets område drejer det sig om:

- Forslag til lov om ændring af lov om planlægning
- Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse
- Forslag til lov om ændring af lov om miljømål og vandforsyning
- Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer
- Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi
- Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord
- Forslag til lov om ændring af en række love indenfor natur- og miljøområdet (samleloven).

AC har i den forbindelse følgende bemærkninger til lovforslagene:

AC er bekymrede for, om der med opdelingen af amternes hidtidige miljø-, natur- og planlægningsopgaver til henholdsvis stat og kommuner vil ske en sektoropdeling af de forskellige opgaver, hvilket vil kunne vanskeliggøre en helhedsorienteret planlægning og natur- og miljøbeskyttelsesindsats. AC skal derfor understrege, at Miljøministeriet sammen med regioner og kommuner får en vigtig opgave med at sikre sammenhæng både på tværs af de forskellige reguleringsområder og på tværs rent af kommunerne i større regional-geografiske områder.

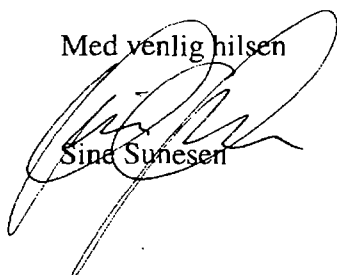
AC skal understrege, at det med den nye decentrale ansvarsfordeling af hovedparten af opgaverne i kommunerne bliver nødvendigt at styrke den faglige kompetence bl.a. gennem anvendelse af akademisk arbejdskraft, således at kommunerne får fagligt bæredygtige kompetencemiljøer.

AC skal i øvrigt henvise til **vedlagte** bemærkninger fra AC's medlemsorganisation ARKITEKTFORBUNDET samt til DM og Ingeniørforeningens selvstændige høringssvar i relation til lovforslagene.

For så vidt angår de personalejuridiske og personalepolitiske forhold forudsætter AC, at omflytning af personale følger de generelle procedureforhold. I den forbindelse skal AC henvise til **vedlagte** notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen, lovforslag om revision af den kommunale inddeling, lovforslag om forpligtende kommunale samarbejder og lovforslag om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H:S. Notatet rummer AC's bemærkninger til de nævnte lovforslag.

Ved lovforslagene er der ikke afsat yderligere midler til at finansiere omkostningerne ved omlægningerne. Disse forudsættes af regeringen afholdt inden for de nuværende økonomiske rammer. AC skal understrege, at en succesfuld gennemførelse af reformen i vid udstrækning hænger sammen med, at de nødvendige midler afsættes hertil, således at omstillingsomkostningerne ikke skal finansieres indenfor de eksisterende kommunale, regionale og statslige budgetter. Der henvises herved til AC's, LO's, og FTF's henvendelse af 5. oktober 2004 til Statsministeren.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen

Notat vedrørende Indenrigs- og Sundhedsministeriets forslag til lov om

- visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen
- revision af den kommunale inddeling
- forpligtende kommunale samarbejder
- regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

særligt for så vidt angår personalejuridiske og personalepolitiske spørgsmål

Vedrørende forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Med udgangspunkt i regeringens løfter om at sikre medarbejdernes løn- og ansættelsesvilkår og om, at der er job til alle i den nye struktur, har AC med tilfredshed noteret sig, at det af lovforslaget og bemærkningerne hertil fremgår, at de ansatte skal følge opgaven, således at de ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftigede med en opgave, der overføres til en anden myndighed, overføres til ansættelse under den pågældende myndighed, samt at forslaget i forbindelse med nedlæggelsen af amtskommunerne, Hovedstadens Sygehusvæsen og Hovedstadens Udviklingsråd sikrer, at samtlige de omhandlede myndigheders ansatte overføres til andre myndigheder.

En række andre forhold vil imidlertid også være en nødvendig forudsætning for, at der kan skabes trygge rammer for personalet ved omlægningen og dermed sikre de ansattes aktive og konstruktive deltagelse i opbygningen af den nye struktur. I den forbindelse skal AC understrege, at det er en vigtig forudsætning for en vellykket proces, at personalet på alle niveauer inddrages – også i et langt videre omfang end de formelle regler om information og høring, som fx virksomhedsoverdragelsesloven sikrer. Der henvises til bemærkningerne herom nedenfor.

AC har i øvrigt noteret sig, at det fremgår af såvel dette – som andre - lovforslag og bemærkningerne hertil, at virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse for de overenskomstansatte mv., der ikke efter de gældende regler er omfattet af denne lov. Det betyder bl.a., at overdrageren – når der skal gennemføres foranstaltninger – har pligt til i rimelig tid inden overdragelsen at indlede forhandlinger med medarbejdernes repræsentanter med henblik på at nå frem til en aftale. AC skal opfordre til, at det i loven eller bemærkningerne hertil eksplicit præciseres, at sådanne forhandlinger så vidt muligt bør

indledes på et tidspunkt, der gør det muligt før overdragelsen at opnå en aftale om de påtænkte foranstaltninger.

AC har endvidere noteret sig, at procedurelovforslaget efter sit nuværende indhold ikke gælder ved sammenlægninger af kommuner eller ved omflytninger inden for staten, jfr. forslaget § 1, stk. 2. I henhold til § 1, stk. 3 er det Indenrigs- og Sundhedsministeren, der har kompetencen til at sætte lovforslaget i kraft for de resterende dele af strukturreformen. AC mener, at det er væsentligt, at reglerne om ansættelsesgaranti kommer til at gælde for hele strukturreformen og altså under alle omstændigheder også ved sammenlægninger mellem kommuner og omflytninger indenfor staten. AC skal derfor foreslå, at en sådan bestemmelse indføres.

1. Overførsel af ansatte

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i forbindelse med proceduren for fastlæggelsen af, hvilke ansatte der overføres, og til hvilke myndigheder overførslen skal ske, fastsættes frister, der sikrer, at hver enkelt ansat, der overføres til en anden myndighed senest i august 2006, kan få meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at det af bemærkningerne til lovforslaget kommer til at fremgå, at den myndighed, til hvilken den pågældende overføres, i forbindelse med udstedelse af nye ansættelsesbreve/tillæg til ansættelsesbreve til de berørte medarbejdere, samtidig informerer disse om, at en eventuel udvidelse af ansættelsesområdet ikke indebærer en aktuel forpligtigelse til at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne, herunder hvordan sådanne ændringer skal varsles.

For så vidt angår tjenestemænd er det naturligvis rimeligt, at disse samtidig orienteres om forpligtigelsen til at overtage anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. AC foreslår, at dette ligeledes kommer til at fremgå af bemærkningerne.

Det fremgår af lovforslagets § 5, at en overførsel af opgaver til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau, alene sker til den eller de myndigheder, der er helt eller delvist beliggende indenfor det geografiske område for den myndighed, hvorfra opgaven overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at alle medarbejdere som udgangspunkt garanteres, at flytning over længere afstande ikke vil blive foretaget, og at der ikke vil ske en væsentlig forlængelse af transporttiden. I de særlige tilfælde, hvor dette vil blive nødvendigt, skal AC opfordre til, at medarbejderne sikres kompensation, fx til afholdelse af flytteomkostninger, eller at forøget transporttid i en overgangsfase medregnes som arbejdstid.

I forhold til overenskomstansatte medarbejdere må en eventuel ændring af arbejdssted naturligvis varsles i overensstemmelse med reglerne herom. For så vidt angår tjenestemandsansatte medarbejdere, der som led i reformen pålægges en ændring af arbejdssted – som ligger inden for, hvad de er forpligtigede til at tåle – skal AC foreslå, at de pågældende får et rimeligt varsel på fx 3 måneder til at indrette sig herpå.

Ifølge lovforslaget og bemærkningerne hertil sikres alle overenskomstansatte, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ensartede rettigheder i forbindelse med overførslen, herunder bl.a. at de pågældendes ansættelsesvilkår videreføres uændret med den nye ansættelsesmyndighed som ny part og først kan ændres ved overenskomstens udløb eller med sædvanligt varsel efter den individuelle aftale om løn- og arbejdsforhold.

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer alene lønmodtagernes individuelle rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale – uanset på hvilket niveau disse aftaler er indgået - eller individuel aftale for en nærmere afgrænset periode. Loven sikrer således ikke de kollektive rettigheder, og hvis den nye ansættelsesmyndighed i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a ikke tiltræder overenskomsten, viderefører medarbejdernes rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst alene som individuelle rettigheder indtil udløbet af den pågældende overenskomst. I relation til kommunalreformen betyder ovennævnte ved fx overførsel af ansatte fra det kommunale til det statslige område, at såfremt den statslige ansættelsesmyndighed frasiger sig den kommunale overenskomst i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, videreføres de overførte medarbejderes rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst efter virksomhedsoverdragelsesloven alene indtil det tidspunkt, hvor den kommunale overenskomst udløber. Herefter vil de pågældende overenskomstansatte medarbejdere således umiddelbart blive omfattet af den statslige overenskomst, hvilket på en række punkter vil være ensbetydende med forringelser af ansættelsesvilkårene.

De overenskomstansatte akademikere på det kommunale og amtslige område og det statslige område har på en række punkter løn- og ansættelsesvilkår, som er forskellige. AC skal derfor foreslå, at det af loven eller bemærkningerne hertil kommer til at fremgå, at de ansatte efter overførslen sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overførslen. Der vil i forlængelse heraf være behov for konkrete tilpasningsforhandlinger for de akademikergrupper, der bliver berørt af omlægningerne, så der ved aftale kan findes en for de berørte medarbejdere tilfredsstillende samlet løsning.

Såvel AC som AC's medlemsorganisationer er naturligvis indstillet på at indgå i disse forhandlinger for at sikre de forskellige gruppers og de enkelte medarbejderes vilkår. AC skal her pege på, at det på nogle punkter kan være hensigtsmæssigt med aftale om overgangsordninger eller aftale om bevarelse af nuværende vilkår som personlige ordninger, også på længere sigt. AC lægger således afgørende vægt på, at de akademiske medarbejdere ikke kun i umiddelbar tilknytning til overdragelsen sikrer deres individuelle rettigheder, men også i tiden herefter kan have tillid til og være trygge ved, at deres løn- og ansættelsesvilkår er sikret på et niveau mindst svarende til de nuværende vilkår.

2. Tjenestemænd

Ifølge lovforslaget overføres tjenestemænd, der overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Dette indebærer i henhold til bemærkningerne, at tjenestemænd, der overføres til ansættelse i statslige myndigheder eksempelvis vil blive ansat som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen.

AC skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at når de pågældende kommunale eller amtslige tjenestemænd ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen og kollektive aftaler på det statslige område, er der ikke tale om en ansættelse, der svarer til de vilkår, som gælder for kommunale og amtslige tjenestemænd.

Der er således en lang række forskelle i ansættelsesvilkårene for henholdsvis kommunale og amtslige tjenestemænd og statstjenestemænd, der gør sig gældende, fx i relation til vilkår for åremålsansættelse, pension etc., hvor vilkårene er ringere på det statslige om-

råde. Ansættelse af de pågældende som statstjenestemænd indebærer dermed på en række punkter en forringelse af ansættelsesvilkårene.

Med det formål at sikre den enkelte tjenestemand – kommunal, amtslig som statslig – mod ændringer i ansættelsesvilkårene, der vil blive opfattet som forringelser, skal AC foreslå, at der anvendes en model svarende til den, som blev anvendt i 1998 i forbindelse med overførslen af de kommunale levnedsmiddelenheder til staten – jf. lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. Modellen indebærer, at de kommunale tjenestemænd blev tilbudt ansættelse som statstjenestemænd på de vilkår, der var gældende for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke ville ske en forringelse af de pågældendes løn- og andre ansættelsesvilkår. Modellen indebærer endvidere, at såfremt en kommunal tjenestemand ikke ønskede ansættelse som statstjenestemand, blev den kommunale ansættelse opretholdt og de derfor gældende vilkår under den pågældendes udførelse af de opgaver, der blev henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Med lovforslagene vil tjenestemænd fremover være forpligtet til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. Det anføres i bemærkningerne, at det ved en vurdering af, om en anden stilling kan anses for passende vil skulle indgå, at ændringerne i ansættelsesområdet sker som led i den generelle kommunalreform, og det anføres i den forbindelse, at de pågældende vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde, som de ikke ville være forpligtede til at overtage indenfor rammerne af deres hidtidige ansættelsesområde. Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis forpligtigelsen til indenfor rammerne af det nye ansættelsesområde at overtage en anden stilling er af særlig indgribende karakter for den enkelte.

AC finder, at det med ovennævnte er højst uklart, hvor grænsen mere præcis går for, hvad den enkelte tjenestemand må tåle i forhold til forpligtigelsen til efter lovforslaget at overtage en anden passende stilling indenfor sit – udvidede – ansættelsesområde, da der ikke i lovforslaget er angivet nogle overordnede kriterier for, hvornår der kan blive tale om, at en forpligtigelse er "af særlig indgribende karakter for den enkelte". AC skal henstille, at dette kommer til at fremgå af lovforslaget.

Det fremgår af lovforslaget, at tjenestemænd, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ved pensionering fra denne ansættelse, får udbetalt en samlet tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil en del af tjenestemændenes pensionsrettigheder være optjent under ansættelsen hos de hidtidige ansættelsesmyndigheder, mens en del af pensionsrettighederne vil være optjent under ansættelsen hos de myndigheder, som tjenestemændene overføres til. AC forudsætter, at lovforslaget ikke indebærer forringelser i de berørte tjenestemænds pensionsforhold i forhold til de berettigede forventninger, de pågældende inden overdragelsen kan have hertil.

3. Proceduren for fordeling af bl.a. ansatte

Proceduren for fordelingen af bl.a. de ansatte indebærer efter lovforslaget, at den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, udarbejder et udkast til en samlet aftale mellem på den ene side den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, og på den anden side den eller de myndigheder hvortil myndighedens opgaver overføres. Aftaleudkastet er som udgangspunkt fortroligt, jf. lovforslagets § 8, stk. 3.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres før og under forhandlingerne på passende tidspunkter, *orienterer* (fremhævet her) de ansatte om den procedure, der skal fastlægge fordeling af bl.a. de ansatte, og i den forbindelse giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordelingen.

Endvidere fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres, på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordeling, og på et passende tidspunkt inddrager de involverede MED-udvalg og samarbejdsudvalg i drøftelserne om konsekvenserne af overførslen blandt de ansatte.

Som nævnt indledningsvis finder AC det vigtigt, at der skabes trygge rammer for de ansatte ved omlægningen, og AC finder det derfor *naturligt*, at de ansatte sikres en formel adgang til indflydelse i processen, konkret en formel mulighed for at blive informeret og hørt såvel i forbindelse med drøftelserne mellem de berørte myndigheder om aftaleudkastet til fordelingen af bl.a. de ansatte, såvel som i forbindelse med de eventuelle forhandlinger, der skal finde sted i delingsrådet, samt de overvejelser der i givet fald fører frem til, at delingsrådet fremsætter et mæglingsforslag til samlet aftale.

AC skal samtidig foreslå, at bestemmelsen i § 8, stk. 3, om at aftaleudkastene som udgangspunkt er fortrolige, udgår af lovteksten. Opretholdelse af § 8, stk. 3 om fortrolighed vil kunne skabe mistillid til processen og samtidig gøre tillidsrepræsentanternes og faglige organisationers indsats for at rådgive og hjælpe medlemmer i denne afgørende fase vanskelig og i nogle tilfælde umulig. § 8, stk. 3 åbner ligeledes mulighed for, at en arbejdsgiver kan afskære en tillidsrepræsentant fra at drøfte væsentlige forhold, som han måtte få kendskab til, med sine medlemmer, hvilket også gør det svært at sikre medlemmernes interesser. Endelig finder AC det væsentligt, at processen ved udarbejdelse af aftaleudkast om deling kan drage nytte af den faktuelle viden og opmærksomhed, som ansatte, tillidsrepræsentanter, organisationer og offentligheden i øvrigt kan bidrage med.

AC skal endvidere foreslå, at der fastsættes regler, der sikrer, at den enkelte medarbejder kan se baggrunden for en truffen beslutning om ny placering, og at medarbejderen samtidig kan få en fyldestgørende begrundelse, hvis medarbejderens ønske om ny placering ikke bliver imødekommet.

AC finder det i øvrigt retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, at dele af forvaltningsloven ved lovforslagets § 15 sættes ud af kraft i forbindelse med forhandlinger, aftaleindgåelse, vedtagelse af mæglingsforslag og beslutninger i øvrigt, der vedrører procedure for fordelingen af bl.a. de ansatte. Dette så meget desto mere, som bemærkningerne med hensyn til personalets inddragelse alene har karakter af uforpligtende hensigtserklæringer, jf. ovenfor.

Alle parter har efter AC's opfattelse en klar interesse i, at de beslutninger, der træffes i forbindelse med fordelingen af bl.a. de ansatte, træffes på et så oplyst og veldokumenteret grundlag som overhovedet muligt. Forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse bidrager hertil og dermed til, at der ikke træffes usaglige beslutninger.

AC skal foreslå, at forslaget § 15 udgår.

4. Øvrige bemærkninger

Der er i lovforslaget indarbejdet en udvidet adgang for Indenrigs- og Sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af aftaleudkast, fordeling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte. Derudover kan ministeren med baggrund i bemyndigelsen eksempelvis fastlægge konkrete fordelingsnøgler, der angiver den forholdsmæssige fordeling mellem myndighederne. Bemyndigelsen omfatter aftaler, der indgås mellem myndigheder uden delingsrådets medvirken, og aftaler der indgås med delingsrådets medvirken. Indenfor rammerne af bemyndigelsen kan ministeren fastsætte reglerne "efter forhandling med Finansministeren".

AC finder det nødvendigt (også) i denne del af processen at sikre gennemsigtighed. Såfremt Indenrigs- og Sundhedsministeren finder det nødvendigt at fastlægge andre procedurer eller direkte ændre i en allerede fastlagt aftale mellem myndighederne (med eller uden delingsrådets medvirken) bør dette ikke ske, uden at de berørte parter inddrages herunder medarbejderrepræsentanterne, når spørgsmålet drejer sig om fordelingen af ansatte. AC skal derfor foreslå, at lovforslaget revideres med henblik herpå.

Vedrørende forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Efter lovforslaget overgår tjenestemænd, der er ansat under de kommuner, der indgår i en sammenlægning til ansættelse under den nye kommune på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. Endvidere fremgår det, at de pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personalet under de kommuner, der indgår i en sammenlægning, som er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale, og som i forbindelse med overførslen til den nye kommune ikke er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

AC skal for så vidt angår disse bestemmelser i lovforslaget henvise til AC's bemærkninger i tilknytning til de tilsvarende bestemmelser i forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

For en orden skyld skal AC i forlængelse heraf gøre opmærksom på, at den nye kommune ikke vil kunne frasige sig hidtidige overenskomster og aftaler i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a på grund af identitet mellem overdrager og erhverver.

AC skal beklage, at der ikke i tilknytning til beskrivelsen af sammenlægningsudvalgets opgaver i § 19, herunder særligt i forhold til pkt. 3 vedrørende budgettet for 2007 og pkt. 7 vedrørende indretningen af kommunens administration, er bemærkninger om, at medarbejderne skal høres, inden beslutning træffes i sammenlægningsudvalget.

Af lovforslagets bemærkninger til § 19, pkt. 7 fremgår det, at sammenlægningsudvalget skal foranledige, at hver enkelt ansat i den kommune, der indgår i sammenlægningen, inden sammenlægningen modtager oplysninger om tjenestested fra og med 1. januar 2007. AC forudsætter, at de almindelige varslingsregler finder anvendelse i denne forbindelse.

Efter lovforslagets § 22 kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler, hvorefter beslutninger, der med virkning for 2006 eller senere træffes af kommunalbestyrelsen i kommuner, der indgår i en kommunesammenlægning, i forbindelse med eller efter vedtagelsen af budget 2006, om nyansættelse af personale kræver godkendelse af sammenlægningsudvalget. Af bemærkningerne til bestemmelsen tilkendes gives, at de kommunale parter i fornødent omfang vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af disse regler. AC forudsætter, at der med de kommunale parter også henvises til de kommunale personaleorganisationer.

Endelig skal AC anbefale, at det genovervejes at betragte dokumenter til sammenlægningsudvalget fra kommuner, der indgår i sammenlægningen m.v. som interne i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen. AC finder, at hensynet til åbenhed og gennemsækelighed i processen for såvel borgere som ansatte må veje tungere end hensynet til en "smidig forberedelse af sammenlægningen".

Af lovforslagets § 39 fremgår, at §§ 37 og 38 tilsvarende gælder for tjenestemænd henholdsvis personale, der er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale i kommunale fællesskaber mellem kommunalbestyrelserne i de kommuner, der indgår i en sammenlægning. AC skal foreslå, at lovforslaget på dette punkt udvides, således at det kommer til at omfatte samtlige ansatte, såvel i kommuner og amter som i fælleskommunale selskaber, uanset disses karakter. Herved undgår man, at fx fælleskommunale interessentskaber, der har opgaver for flere kommuner, der i fremtiden overføres til flere forskellige nye kommunale enheder, ikke er omfattet.

Vedrørende forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om personalet (§§ 8 – 10) i det hele henviser til AC's bemærkninger til de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Vedrørende forslag til lov om regioner og nedlægges af amtskommuner, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om Forberedelsesudvalgets opgaver, særligt adgangen til at træffe bestemmelse om indretning af regionens administration, herunder ansættelse og afskedigelse af personale hertil, henviser til AC's bemærkninger til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling. Også i forhold til dette lovforslag finder AC det naturligt, at medarbejderne høres og inddrages i processen, og at denne baseres på åbenhed og gennemsækelighed.

Høringssvar til Akademikernes Centralorganisation

- bemærkninger fra ARKITEKTFORBUNDET til fremsendte lovforslag

København, den 17. december 2004

De fremsendte lovforslag i forbindelse med udmøntningen af kommunalreformen vil betyde store ændringer for ansatte i amter og kommuner. Det gælder bl.a. inden for områder, der inddrager arkitektfaglig ekspertise – primært planlægningsområdet samt miljø- og naturområdet.

Det er ARKITEKTFORBUNDET's indtryk, at den nuværende opgavevaretagelse inden for områderne planlægning, miljø og natur sker både fagligt forsvarligt og effektivt i amter og kommuner. 1. januar 2007 kommer Danmark dog til at skulle fungere under den nye struktur. Under den forudsætning har ARKITEKTFORBUNDET nogle bemærkninger til de fremsatte lovforslag.

Faglighed og arbejdsvilkår skal sikres

Forslaget til planlov lægger op til at samle regions- og kommuneplanlægning. Det er en ambitiøs og meget omfattende opgave. Her ønsker ARKITEKTFORBUNDET at understrege nødvendigheden af, at kommunerne ansætter det tilstrækkelige antal arkitekter eller andet højtuddannet personale inden for feltet, så den fremtidige planlægning sker fagligt forsvarligt, og uden at de ansatte bliver udsat for et for stort arbejdspress. Der må skabes et stærkt fagligt miljø i kommunerne, så den nødvendige ekspertise tiltrækkes.

En stærk statslig opgavevaretagelse

Planloven har betydning for en række arkitektfaglige områder fx placering af fremtidig byvækst, placering af store anlæg og den overordnede bystruktur. Disse opgaver er så regionalbetonede, at selv større kommuner vil have vanskeligt ved at kunne varetage dem. Det er derfor afgørende, at der gennem lovgivning sikres en stærk statslig opgavevaretagelse på disse områder. ARKITEKTFORBUNDET er ikke overbevist om, at forslaget til planlov, som det er fremlagt, lever op til en sådan nødvendig styrkelse. Specielt vil koordineringen på tværs af kommunegrænser være voldsom i hovedstadsområdet, og dét er der efter ARKITEKTFORBUNDET's opfattelse ikke taget tilstrækkeligt hensyn til i lovforslaget.

Helhedsorienteret landsplanlægning er nødvendig

På natur- og miljøområdet vil de nye lovforslag medføre, at en række opgaver skal varetages på tværs af kommunegrænser. Det er helt nødvendigt, at der sker en overordnet statslig varetagelse af disse opgaver. Ifølge lovforslagene skal en række af disse opgaver da også varetages af staten. Men her ser ARKITEKTFORBUNDET en fare for stærk sektorisering – fx inden for trafikområdet. Derfor må det sikres, at der mellem de enkelte sektorområder på det statslige niveau sker en koordinering af sektorhensynene, i form af en helhedsorienteret landsplanlægning. I den forbindelse skal vi påpege, at der også på det statslige niveau vil være behov for arkitektfaglig eller anden faglig ekspertise.

Med dette høringssvar vil vi gerne være med til at sikre, at de nye muligheder kommunalreformen giver bliver omsat til bæredygtige løsninger.

Med venlig hilsen

Mette Carstad
Formand for ARKITEKTFORBUNDET

Advokatrådet

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 07-01-2005
J.NR.: 04-012902-04-2655
REF.: rgr

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

Ved brev af 1. december 2004 har Miljøministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været forelagt Advokatrådets Udvalg for offentlig ret, hvorefter Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet skal indledningsvis bemærke, at den tidsfrist, der er fastsat for indhentelse af høringssvar, er meget kort henset til kompleksiteten, omfanget og betydningen af de ændringer, der foreslås på miljøområdet og særligt i lov om planlægning og lov om miljøbeskyttelse. Høringssvaret afspejler derfor den tid, der har været til rådighed.

Forslag til Lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning

Ad § 1 nr. 43 (§ 46a, stk. 4)

Det fremgår af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal sikre gennemførelse af en vedtaget handleplan, men det er ikke i bestemmelsen nærmere angivet, hvordan gennemførelse skal ske.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (side 31-32) fremgår imidlertid, at gennemførelse af handleplanen skal ske med hjemmel i den relevante lovgivning. Advokatrådet skal anbefale, at dette ligeledes indføres i lovteksten, således at der ikke opstår tvivl om, hvordan håndhævelse af handleplanen skal gennemføres.

Forslag til Lov om ændring af lov om råstoffer

Advokatrådet

Ad § 1, nr. 4 (§ 6a, stk. 1)

Ifølge bestemmelsen indkalder regionsrådet før udarbejdelse af et forslag til råstofplan eller ændringer hertil ideer og forslag fra statslige myndigheder og kommunalbestyrelserne i regionen med henblik på planlægningsarbejdet.

For at få relevante oplysninger til brug for planlægningsarbejdet på et så tidligt tidspunkt som muligt også fra private, foreslår Advokatrådet, at bestemmelsen udvides således, at der også skal indkaldes ideer og forslag fra råstofindehaverne i det pågældende område.

Ad § 2, (stk. 3)

Ifølge bestemmelsen kan kommunalbestyrelserne, hvis særlige samfundsmæssige interesser taler derfor, undtagelsesvis give tilladelse til, at råstofindvinding skal foregå uden for de udlagte graveområder.

Da det ikke kan udelukkes, at også andre interesser vil kunne have en sådan vægt, at der undtagelsesvist bør meddeles dispensation, foreslår Advokatrådet, at bestemmelsen udvides til også at omfatte andre væsentlige interesser.

Forslag til Lov om ændring af lov om forurennet jord

Ad § 1, nr. 24 (§ 61, stk. 1)

Det fremgår af bestemmelsen, at Miljøministeren i særlige tilfælde kan pålægge et regionsråd at gennemføre undersøgelses- og afværgeforanstaltninger på arealer, der er kortlagt eller kunne have været kortlagt.

Det er ikke nærmere beskrevet i lovteksten, hvornår der foreligger "et særligt tilfælde". I betragtning af, at beføjelsen for ministeren er meget vidtgående, bør det efter Advokatrådets opfattelse overvejes at opstille nærmere betingelser for anvendelse af beføjelsen i selve lovteksten, herunder at vægtige overordnede hensyn tilsiger en hurtig indsats (således som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, side 12).

Forslag til Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Forslag til Lov om ændring af lov om miljø og genteknologi

Forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Advokatrådet

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om beskyttelse af de ydre kroge i Tøndermarsken, lov om Skjern Å Naturprojekt, lov om okker, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om anvendelse af Frøstruplejren, lov om skove, lov om jagt og vildtforvaltning, lov om betalingsregler for spildevand m.v., lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer og lov om kemiske stoffer og produkter

Forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Forslag til Lov om ændring af lov om planlægning

Ad § 1 nr. 14 (§ 11, stk. 4 nr. 1, og § 13, stk. 1)

Det fremgår af lovforslagets § 11, stk. 4, nr. 1, at "*Kommuneplanen må ikke stride mod beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan.*".

Af lovforslagets § 13, stk. 1 fremgår, at "*Kommunalbestyrelsen kan tilvejebringe lokalplaner efter reglerne i kap. 6. En lokalplan må ikke stride mod*

1) *kommuneplanen*

2) *regler eller beslutninger efter § 3 og § 5e, en vandplan eller natura 2000-plan ..., en natura 2000-skovplan... eller en råstofplan...*".

§ 13, stk. 1, bør efter Advokatsamfundets opfattelse have en tilføjelse om, at lokalplanen heller ikke må stride mod den regionale udviklingsplan.

Uanset at Regionsrådet har indsigelsesret overfor kommuneplanen, hvis Regionsrådet finder, at kommuneplanen ikke er i overensstemmelse med den regionale udviklingsplan, og kommuneplanen således burde være afstemt efter den regionale udviklingsplan, bør det udtrykkeligt fremgå, at lokalplaner ikke må stride mod den regionale udviklingsplan, medmindre formålet med lovændringerne er, at de regionale udviklingsplaner skal være helt uden retlig betydning og ikke længere indgå i planhierarkiet.

Ad § 1 nr. 48 (§ 58, stk. 2)

Advokatrådet finder, at bestemmelsen i lovforslagets § 58, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsens vedtagelse af en kommuneplan ikke kan påklages til anden administrativ myndighed "*for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt planen er i strid med beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan, jfr. § 11, stk. 4 nr. 1*", bør udgå.

Det bemærkes, at kommunerne fremover skal overtage myndighedskompetencen indenfor blandt andet natur, miljø og vejlovgivning, at kommunerne allerede har

Advokatrådet

overtaget administration af planlovens landzonebestemmelser og fremover skal forestå administration af tilladelser, dispensationer og godkendelser i henhold til de nævnte love samt i forhold til handlingsplaner efter miljømålsloven, naturforvaltning, støtteordninger m.v. i det åbne land.

Det er derfor af retssikkerhedsmæssige grunde relevant, at det i en klage over indholdet af en kommuneplan kan påberåbes, at indholdet strider mod indholdet af den regionale udviklingsplan, jfr. § 11, stk. 4, nr. 1.

Omvendt fortolker Advokatsamfundet § 58, stk. 2, således, at det i forbindelse med klage over en lokalplan vil kunne anføres, at den strider mod "beskrivelsen af den ønskelige fremtidige udvikling i den regionale udviklingsplan, jfr. § 11, stk. 4 nr. 1". Den foreslåede formulering af § 58, stk. 2, medfører efter Advokatrådets opfattelse således også et brud på den hidtidige rangfølge i planhierarkiet.

Ad § 1 nr. 14 (§ 11g, stk. 3)

Det fremgår af forslag til lov om ændring af lov om planlægning, at VVM-reglerne parallelforskydes fra regionplanniveauet til kommuneplanniveauet.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse præciseres i § 11g, stk. 3, at et ønsket anlæg ikke må være i modstrid med retningslinjer i kommuneplanen og den regionale udviklingsplan.

Herved sikres, at anlæg, der kan have en regional påvirkning, ikke er i modstrid med indholdet af den regionale udviklingsplan.

Ad § 1 nr. 14 (§ 11i)

Det fremgår af forslaget § 11i, at miljøministeren for visse kategorier af anlæg omfattet af VVM-reglerne kan overtage kommunalbestyrelsens opgaver og beføjelser.

Det præciseres i lovforslagets § 11i, stk. 2, at der for anlæg til intensivt husdyrbrug kan fastsættes nærmere regler om, at kommunalbestyrelserne i screeningssager skal indsende kommunens udkast til afgørelse til miljøministeren, at et forslag til kommuneplantillæg med tilhørende redegørelse for de miljømæssige konsekvenser ikke må sendes i høring uden ministerens samtykke, og at tilladelser efter § 11g, stk. 4 (i gangsatning af VVM-anlæg) skal indsendes til miljøministeren.

Advokatrådet finder, at de hensyn, der begrundes ovenstående forslag, også gør sig gældende for de øvrige anlæg, der, jfr. lovforslagets § 11g, omfattes af tilsvarende regler, som anlæg til intensivt husdyrbrug.

Det skal bemærkes, at den hidtidige behandling af VVM-anlæg for så vidt angår husdyrbrug og godkendelsespligtige virksomheder, der var omfattet af kommunernes

Advokatrådet

kompetence, har foregået i såvel kommune som amt i forbindelse med meddelelse af tilladelser, men at kompetencen fremover alene vil blive placeret hos kommunen, dog undtaget de virksomheder, der fremover underlægges Statens tilsyns- og godkendelseskompetence.

Advokatsamfundet finder, at der er risiko for en uensartet praksis i relation til behandlingen af VVM-pligtige anlæg med deraf følgende risiko for retssikkerheden for de borgere og virksomheder, der berøres af de VVM-pligtige anlæg.

Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

Det fremgår af lovforslagets nr. 51, at eksisterende lov om miljøbeskyttelse § 98, stk. 2 ændres som en konsekvens af, at amterne nedlægges, og at amtsrådet (regionsrådet) derfor ikke fremover skal kunne påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.

Advokatrådet finder, at regionsrådene bør have adgang til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser til Miljøklagenævnet for så vidt angår forhold, der kan have regional interesse, og som indgår i lovforslag til lov om planlægning § 10a, stk 3's emnekatalog til indhold af den regionale udviklingsplan. Såfremt regionsrådet ikke tillægges klageret, vil dette medføre et brud på planhierarkiet, og at den regionale udviklingsplan er uden retlig betydning.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

affald danmark
Vesterbrogade 74, 3. sal
1620 København V

Tlf.: + 45 32 96 04 30
Fax.: + 45 32 96 04 31
E-post: ad@affalddanmark.dk

Dato: 7. jan. 2004
Initialer: hjo
J.nr.: 228-02

Ændringer i Miljøbeskyttelsesloven

affald danmark har konstateret, at forslag til ændringer i bl.a. miljøbeskyttelsesloven som følge af kommunalreformen er sendt i høring med høringsfrist d. 7. januar.

affald danmark repræsenterer de store affaldsselskaber og har dermed en særlig interesse i ændringerne vedr. miljøgodkendelser og tilsyn med affaldsvirksomheder. Vi er derfor forundret over, at vi ikke har modtaget høringsskrivelsen, og at listen over hørte parter i øvrigt synes mangelfuld.

Miljøgodkendelser og tilsyn

Der lægges i forslaget op til, at staten overtager miljøgodkendelser og miljøtilsyn for store og komplicerede virksomheder. Der henvises til en rapport fra "Virksomhedsudvalget", der foreslår, at staten får ansvaret for ca. 235 virksomheder, herunder forbrændingsanlæg på over 100.000 ton affald om året og deponeringsanlæg på over 10 ton pr dag eller en kapacitet på over 25.000 ton.

Det betyder at en stor del af landets forbrændingsanlæg bliver omfattet af statslige godkendelser og tilsyn. Ifølge ovennævnte rapport drejer det sig om 11 forbrændingsanlæg, mens kommunerne overtager 18 anlæg.

Rapportens angivelse af, at samtlige 135 deponeringsanlæg bliver omfattet af kommunale godkendelser, må være en fejl. En stor del af landets deponeringsanlæg modtager mere end 10 ton affald pr dag.

Samtidig deles godkendelses- og tilsynsopgaven for visse kommunale affaldshåndteringsanlæg mellem kommuner og stat. Tilsynsmyndigheden får i den forbindelse kompetence til - i visse tilfælde - at tilba-

gekalde eller fastsætte særlige vilkår i en miljøgodkendelse, selvom den ikke er godkendelsesmyndighed.

Kommunale affaldsbehandlingsanlæg

Baggrunden er, at den nuværende såkaldte kompetenceovergang, hvor kommuner er godkendelsesmyndighed for amtets virksomheder og omvendt, foreslås fjernet. Det betyder at en lang række kommunale affaldshåndteringsvirksomheder skal godkendes af deres egen kommune. For en del af disse skal staten føre tilsynet, selvom kommunen er godkendelsesmyndighed.

affald danmark mener, at både fjernelse af den såkaldte kompetenceovergang og opdelingen mellem godkendelser og tilsyn kan skabe usikkerhed for de enkelte virksomheder.

Forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg skal normalt løse et behov, der dækker et større opland end selve beliggenhedskommunen. Hvis denne kommune er godkendelsesmyndighed kan der f.eks. forudses problemer med at få lov til at etablere eller udvide deponeringsanlæg (Not In My Back Yard syndromet).

I stedet bør den nuværende kompetenceovergang fastholdes – som minimum for alle affaldsbehandlingsanlæg, så staten bliver både godkendelses- og tilsynsmyndighed for alle kommunalt ejede anlæg for deponering, forbrænding og genanvendelse.

Princippet bliver endnu vigtigere i en tid, hvor der kan konstateres stigende konkurrence omkring affaldsbehandling, og hvor det derfor er vigtigt at myndigheds- og driftsopgaver er klart adskilte.

Til gengæld kan det være relevant at overlade opgaven til kommunen for mindre kommunale håndteringsvirksomheder så som genbrugsstationer og modtagestationer for farligt affald. Det understøttes af de kommende obligatoriske branchebilag for sådanne virksomheder.

Ikke-kommunale forbrændings- og deponeringsanlæg

Der findes privatejede forbrændingsanlæg, der med de foreslåede grænser i virksomhedsrapporten skal overføres til kommunal godkendelse og tilsyn.

I forlængelse af det foreslåede princip om, at staten varetager godkendelse og tilsyn med alle kommunalt ejede affaldsbehandlingsanlæg, mener *affald danmark*, at princippet bør udvides til at gælde alle øvrige forbrændings- og deponeringsanlæg (evt. med undtagelse af deponeringsanlæg for inert affald).

Antallet af ikke-kommunale forbrændings- og deponeringsanlæg er ikke stort, og det drejer sig om miljømæssigt komplicerede anlæg. *affald danmark* mener derfor, at godkendelse og tilsyn bør fastholdes på det samme myndighedsniveau for alle anlæg uanset ejerskab. Det vil

sikre den mest rationelle udnyttelse af myndighedsekspertisen og samtidig modvirke forskelsbehandling mellem de enkelte anlæg.

Udvidet call in adgang

affald danmark er desuden enig i den foreslåede udvidede adgang til, at staten kan overtage godkendelses- og tilsynskompetencen fra kommunerne (call in).

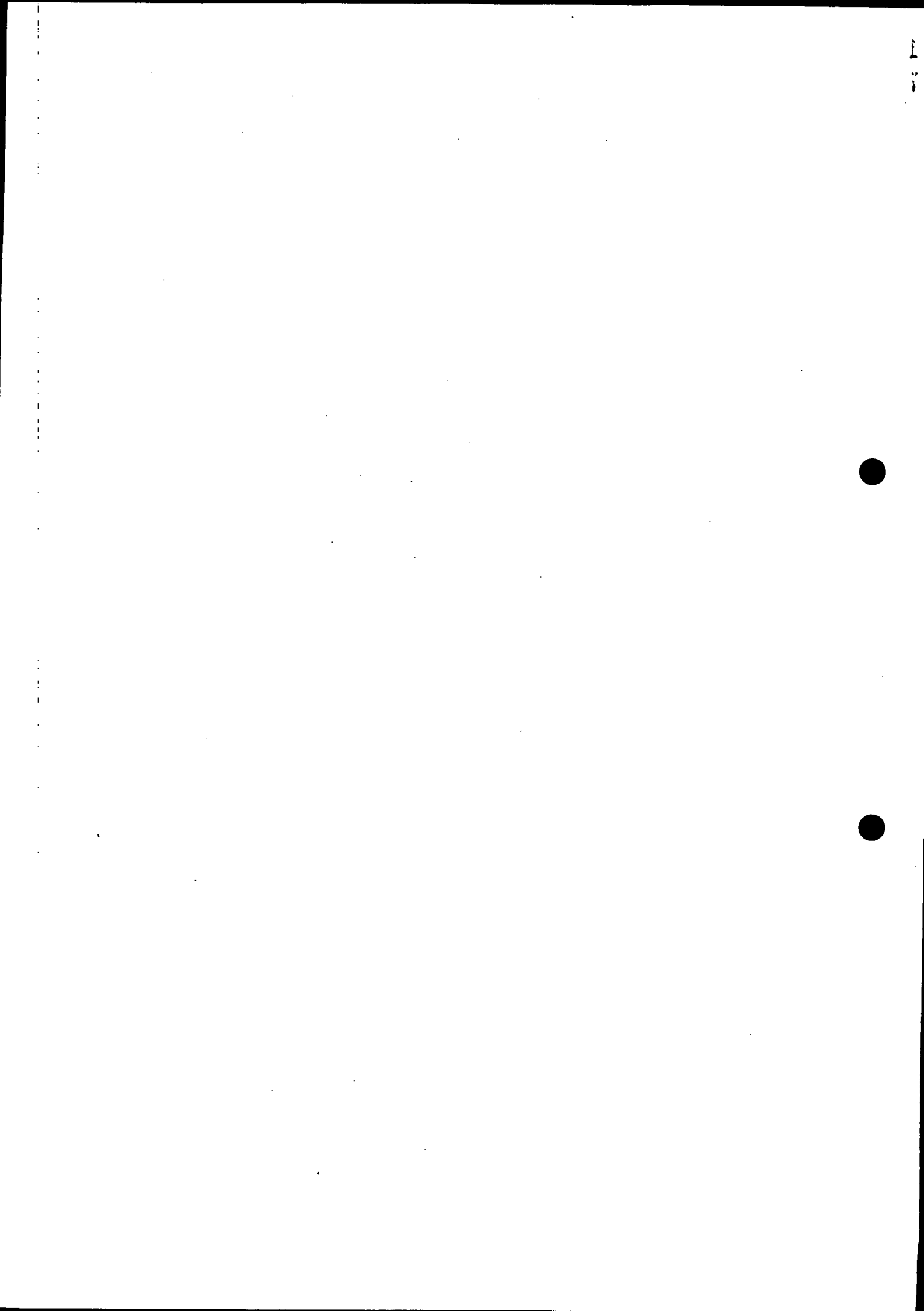
Hvis *affald danmark*s forslag om, at alle forbrændings- og deponeringsanlæg overføres til staten ikke gennemføres, vil f.eks. Elsams 6 forbrændingsanlæg i nogle tilfælde skulle godkendes af kommunen og i andre tilfælde af staten. I et sådant tilfælde kan det være en fordel for den samlede virksomhed, at kunne aftale, at staten varetager godkendelse og tilsyn for alle anlæg uanset størrelse.

Det videre arbejde

affald danmark tilbyder naturligvis at bidrage med vores viden om de praktiske forhold på affaldsvirksomhederne i forbindelse med udfærdigelsen af de nærmere retningslinier.

Med venlig hilsen
affald danmark

Hanne Johnsen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høring over lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på Miljøministeriets område

7. januar 2004
Sagsnr. 3/1.6.-2005
b.nr. BB/BF

På Akademisk Arkitektforenings vegne fremsendes hermed vore bemærkninger til lovforslag til udmøntning af strukturreformen mht. ændringerne i Planloven, Naturbeskyttelsesloven og Miljøbeskyttelsesloven, der alle er vigtige i forbindelse med arkitekters arbejds- og interesseområde.

Indledningsvis gøres dog opmærksom på, at vi trods høringsbrevets datering til den 1. december 2004 modtog det så sent som den 20. december 2004. Høringsperiodens resterende tidsrum indtil den 7. januar 2005 på ca. 2½ uge, inkl. jul og nytår, levner desværre ikke tilstrækkelig plads til et udtømmende svar, endstige rimelige arbejdsvilkår for en demokratisk forening.

Det er tydeligt, at ministeren og ministeriet har gjort sig store anstrengelser for, at lovkomplekset skal bestå intakt ud over det, som strukturreformen var tilsigtet at ændre. Og det ser i store træk ud til at være lykkedes. På traditionelt lov-bundne områder som miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse kan ændringerne endda siges at være små, idet placeringen af disse loves tilsynspligt i kommunerne ikke ændrer grundlæggende ved områdernes lovmæssighed, med ringe mulighed for politisering af afgørelser.

Ændringerne her efterlader dog et uafklaret ressourcespørgsmål, idet Amtsrådsforeningens og Naturfredningsforeningens betænkeligheder ved ressourcodelingen mellem stat og kommuner ikke er blevet udtømmende besvaret. Hvis lovforslagene skal virke på en forsvarlig måde er det nødvendigt, at kommunerne med de mange nye opgaver tilføres ressourcer til uddannelse og ansættelse af nye specialister.

AA finder det betænkeligt, at ændringerne fjerner et kontrollerende led i forhold til kommunernes forvaltning af miljø- og naturbeskyttelsen. Det er velkendt, at kommunale beslutninger ofte er koncentreret på få mennesker omkring borgmestrene, og at dette rummer risiko for tilsidesættelse af den normale sagsbehandling, i forbindelse med tidspres eller politisk pression, hvor kommunen kan have økonomisk interesse i at tilgodese ansøgers ønske. AA ser derfor en fare for, at dette rummer risiko for tvivlsomme miljøgodkendelser med efterfølgende pro-

blemer; nye miljøproblemer i byområdet og forarmelse af helheden i landskaberne fx ved tilladelse af dominerende skilte eller forkert belysning.

Ændringerne af planloven er uhyre omfattende. Med lovændringen afskaffes regionplanen fuldstændigt, og samtidigt udhules det rammestyringsprincip, som hidtil har været en af grundpillerne i den fysiske planlægning.

AA konstaterer med undren, at det ikke er lykkedes at kvalificere den først offentliggjorte aftale om kommunalreformen, fra foråret 2004, på dette punkt. Den synes tværtimod at være gennemført således, at de regionale udviklingsplaner blot skal være illustrationer for en strategi uden nærmere præcision. Dermed vil udviklingsplanerne, set med AA's kendskab til almindelig forvaltningspraksis, kun i ringe grad kunne bruges til regulering eller korrektioner af de nye kommuneplaner.

AA må advare imod, at landets udvikling lægges så entydigt i hænderne på kommunerne, som det foreslås. Det er klart, at planlovens demokratiske spilleregler stadig vil sikre, at offentligheden kan påvirke byudviklingen, men der er store problemer ved at fjerne det korrigerende niveau i planlægningen:

Udkantskommuners behov for skatteindtægter kan føre til udstykning af parcelhusgrunde langs søer, åer og grønne områder for at tiltrække nye skatteydere. Herved risikerer man, at landskabelige værdier bliver privatiserede og forbeholdt de få. Planlægningen bør sikre, at de frie naturområder og landskabelige herlighedsværdier bevares til gavn for vore efterkommere.

Kun få byråd har tilstrækkelig regional bevidsthed til at planlægge på en sådan måde, at kommunen bidrager til hele regionens udvikling. I dag kan kommunerne end ikke blive enige om de veje, som skal forbinde dem. Det er imidlertid vigtigt, at såvel boligområder, trafik anlæg, rekreative anlæg m.v. planlægges med helheden for øje.

Med hensyn til VVM-værktøjet er dette efter nogle års undseelige placering i det danske plansystem blevet mere værdsat og har da også i flere tilfælde gjort en forskel. Derfor må det bekymre, at denne aktivitet helt og holdent skal ligge i kommunalt regi, i og med at det dels er et fagligt meget krævende arbejdsområde, dels at den udførende og vurderende myndighed herved bliver sammenfaldende, hvilket kan gøre hele projektet betydningsløst.

Akademisk Arkitektforening anbefaler derfor, at lovforslagene ændres således, at de regionale råd gives en kontrollerende rolle over for kommunerne. Netop den dynamiske planlægning, som i øvrigt gennemsyrrer forslaget til ændring af planloven, vil være et godt udgangspunkt for en kontrolinstans, som kan sikre

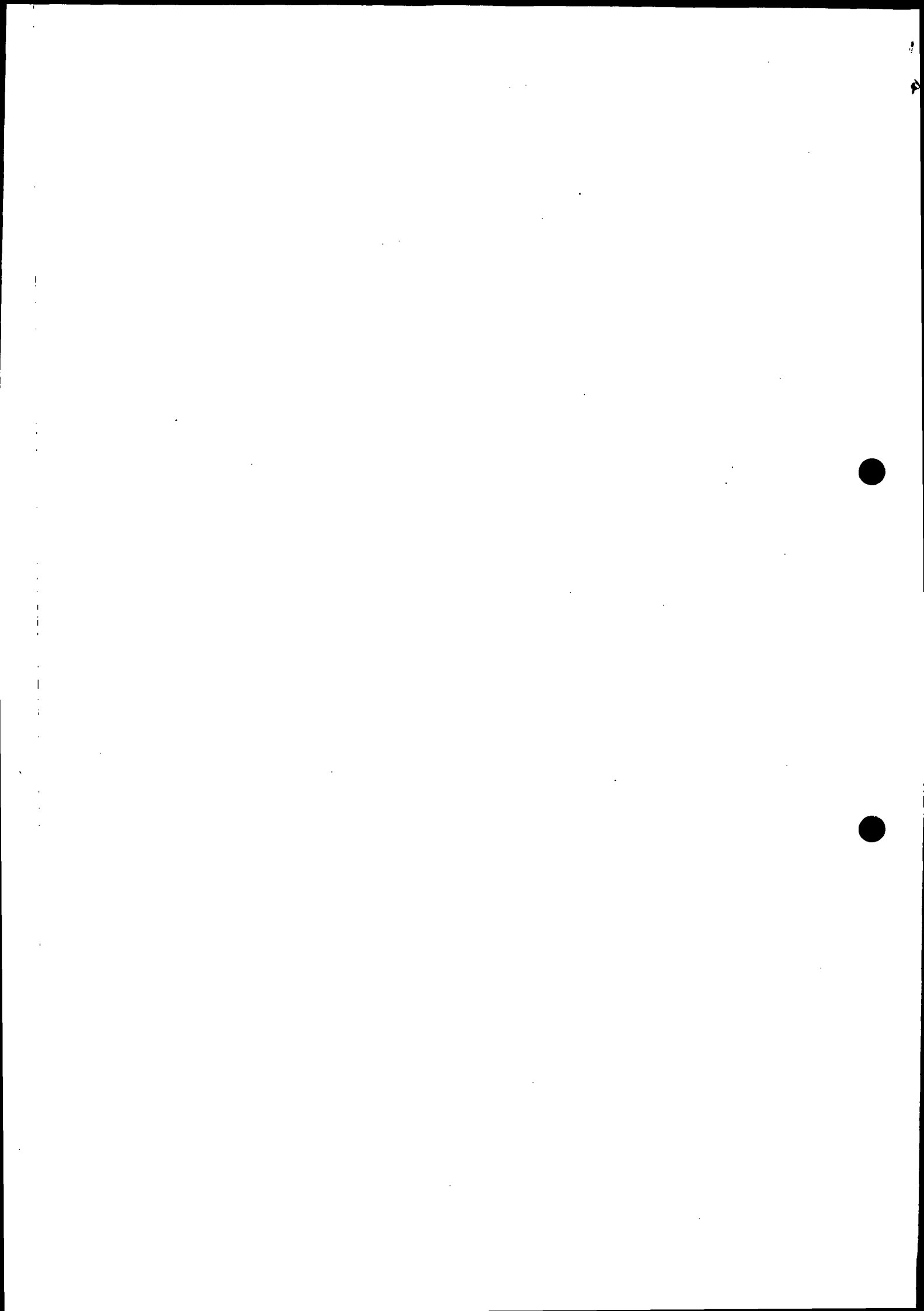
helhed og rimelighed i arealplanlægningen. AA er enig i, at amternes rolle og ofte et tungt bureaukrati afskaffes, men derfra til en fuldstændig afskaffelse af en vigtig kontrolinstans er der langt, og et stort register af reguleringsmuligheder som bør afprøves.

side **Fejl! Ukendt**

Med venlig hilsen

Gøsta Knudsen
formand

Bente Beedholm
direktør

Kopi 10^v

Albertslund Kommune

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

17 DEC. 2004

1.0

Rådhuset
2620 Albertslund
Tlf.: 43 68 68 68
Fax: 43 68 69 27

Åbningstider:
man.- ons. 08.30-15.00
torsdag 08.30-18.00
fredag 08.30-14.30

15. december 2004

Indgået i
Kommunaleftdelingen

17 DEC 2004

Høringssvar vedrørende strukturreformen

Regeringen har nu udarbejdet udkast til en lang række lovforslag som led i den konkrete udmøntning af den indgåede aftale om strukturreform. På den baggrund lægger Albertslund Kommune vægt på at fremhæve 2 områder.

For det første er Albertslund Kommune af den opfattelse, at der flyttes mange amtslige opgaver til kommunerne, hvor disse opgaver mere naturligt hører hjemme på et regionalt niveau. Det drejer sig primært om en række opgaver omkring planlægning, miljø og trafik.

På *planområdet* bortfalder regionplanlægningen. Den erstattes i hovedstadsområdet af nogle særlige bestemmelser i planloven, som må frygtes at komme til at virke meget statisk i forhold til regionens samlede udvikling. Det foreslås i stedet, at statens interesser varetages gennem en 4-årig udmelding til kommuneplanlægningen, således som den kendes fra regionplanlægningen.

Stationsnærhedsprincippet fastslås nu ved lov, og det er i den konkrete udformning blevet til en bestemmelse, der lægger alvorlige begrænsninger på byomdannelsen i de allerede udbyggede dele af regionen, mens der omvendt åbnes for nye udbygningsmuligheder i en række landkommuner, som tilfældigvis har en station. Det er klart utilfredsstillende for Albertslund Kommune, og det har efter kommunens opfattelse intet at gøre med styrkelsen af den kollektive trafik - et mål, som i øvrigt burde understøttes yderligere i lovgivningen.

På *miljøområdet* er det et problem, at der er tre niveauer involveret omkring vandvindingstilladelser. Det giver usikkerhed omkring fordeling af kompetence mellem de tre niveauer.

Det er også kommunens opfattelse, at det på det generelle plan er et problem, at det er kommunerne, som skal varetage den endelige sagsbehandling omkring miljøtilsynet med stærkt forurenende virksomheder. Det vil kunne give et asymmetrisk dialog mellem en stor, forurenende virksomhed, som er økonomisk nødlidende, men af væsentlig betydning for den lokale beskæftigelse og

en kommune, som nødig ser lokale arbejdspladser forsvinde og som har kompetencen til at udstede miljøtilladelser.

På *trafikområdet* overgår alle de amtslige veje til kommunerne i Københavns Amt, mens staten overtager en række amtslige veje i andre dele af Danmark. Det betyder, at staten totalt fraskriver sig ansvaret for de regionale veje i Københavns Amt. På sigt kan det blive et problem med udbygningen af Ring 5 og med etablering af en letbane langs Ring 3. Det bør ændres ved statens overtagelse af visse veje i Københavns Amt.

For det andet er Albertslund Kommune på *finansieringssiden* stærkt bekymret omkring udkastet til lovpakke. Det skyldes især, at Albertslund Kommune som følge af boligstrukturen og den deraf afledte befolkningsstruktur har særlig store opgaver på en række områder, uden at det af lovpakken fremgår, hvordan disse opgaver skal kunne finansieres af Albertslund Kommunes skatteydere. Der er varslet en finansieringsreform, når strukturreformen er gennemført, men der er ikke givet nogen form for garanti for, at en kommune ikke kan få store skattestigninger efter begge reformers gennemførelse.

Albertslund har mange arbejdsledige og dermed større opgaver end en gennemsnitlig kommune. På socialområdet er der flere opgaver omkring børn og ungdomsområdet og misbrugsområdet end en gennemsnitlig kommune har. Det samme gælder omkring specialundervisningsområdet. På sundhedsområdet vil den kommende kommunale betaling for hver eneste indlæggelse på sygehus betyde at kommunens økonomi belastes hårdere end en gennemsnitskommune, idet embedslægens sundhedsprofil for kommunerne i Københavns Amt viser, at der er væsentlig dårligere helbredstilstand i Albertslund Kommune end i kommuner med en anden social sammensætning som f. eks Søllerød og Gentofte.

Generelt finder Albertslund Kommune det overordentligt uheldigt, at der gennem indførelse af betaling for indlæggelser indføres skat på sygdom. Ydermere da dette indebærer, at budgetteringen på sygehusområdet søges afbalanceret, ved at regionsrådet skal høre et kontaktudvalg omfattende regionens borgmestre. Her kan 2/3 af borgmestrene blokere for stigninger i udgifterne til sygehusvæsenet - som i øvrigt er ønsket af et flertal af regionsrådets medlemmer, der er direkte valgt af borgerne i regionen.

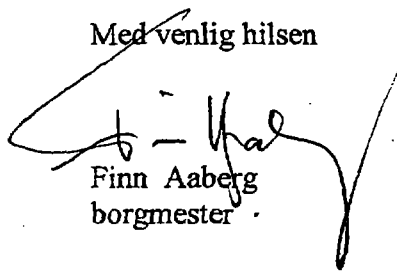
Først og fremmest burde man fjerne beskatningen på sygdom, og indføre en solidarisk balance mellem budgetansvar og skatteudskrivning på det regionale niveau, med et ensartet beskatningsniveau for alle indbyggere i regionen til følge. Hermed ville afbalanceringen af regionsrådet via kontaktudvalget være overflødig.

Subsidiært må man lave en ordning, der ikke bryder med det almindelige repræsentative princip. I den nye Region Hovedstad, hvor der vil være ca. 1,6 mio indbyggere, vil København med over 500.000 indbyggere og regionens

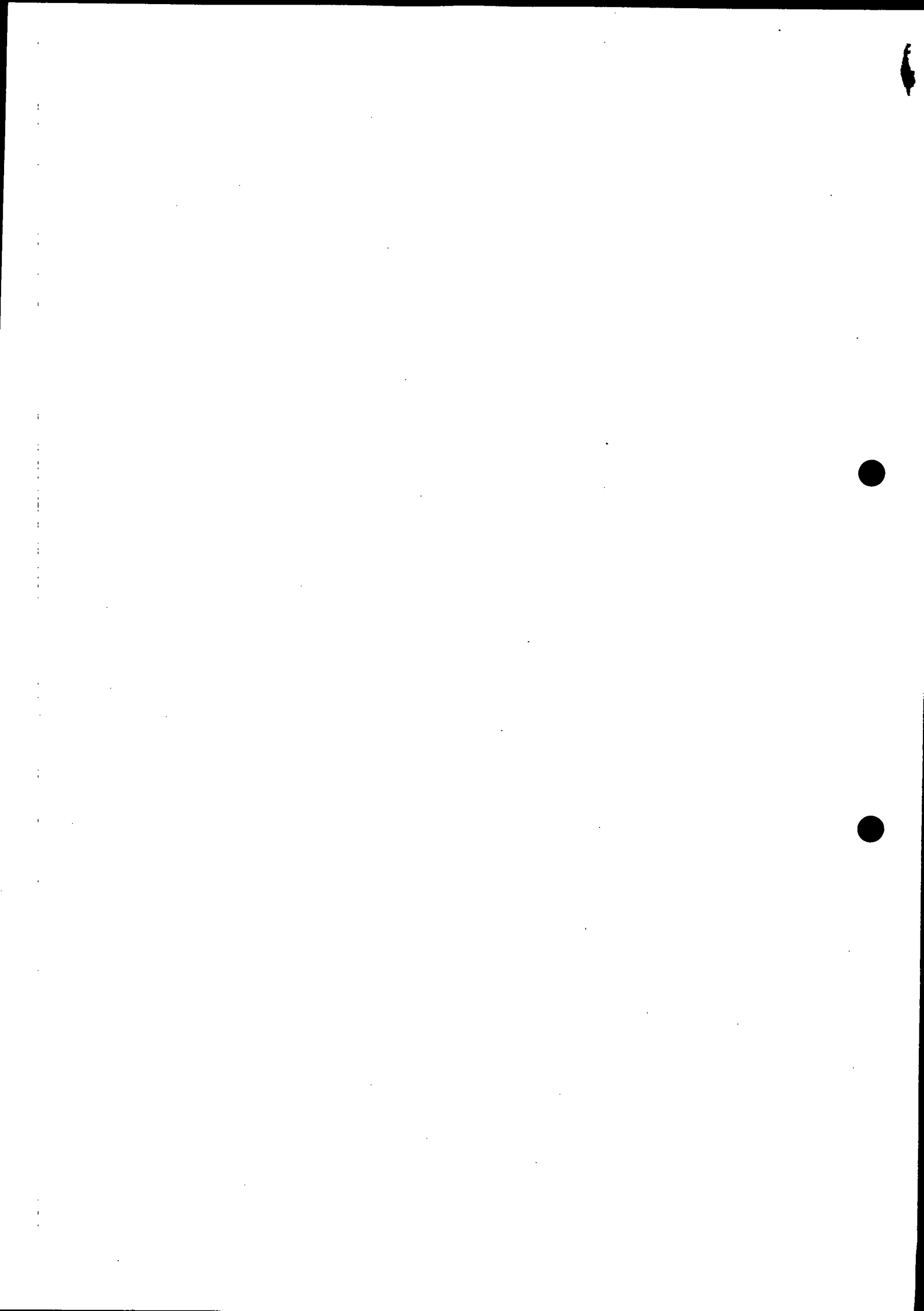

mindste kommune med godt 10.000 indbyggere således få samme stemmewægt med den foreslåede ordning. Dette forekommer ikke rimeligt. Det vil derfor være mere i overensstemmelse med dansk demokratisk tradition, at tildele kommunerne stemmewægte efter kommunestørrelse, hvis der fastholdes en beskatning på sygdom, og kontaktudvalget derfor skal høres om sygehusvæsenets finansiering.

Med venlig hilsen

Finn Aaberg
borgmester

Lars Falsig Pedersen
kommunaldirektør

Amternes Vadehavssamarbejde

Sønderjyllands Amt

RIBE AMT

Sekretariatet

Amtsgården – Sorsigvej 35 – 6760 Ribe

Tlf: 79 88 69 77

Fax: 79 88 68 09

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Den 6. januar 2005
Jo. nr. 04/1495

Henvendelse fra Det rådgivende Udvalg for Vadehavet i forbindelse med kommunalreformen

På et ekstraordinært møde i Det Rådgivende Udvalg for Vadehavet (RUV) den 4. januar 2005 drøftede man dets fremtid efter nedlæggelsen af amterne, som i dag varetager formandskab og sekretariatsfunktion for udvalget.

Udvalget er vidende om, at dets virke ikke er lovbundet, men nedsat af de to "Vadehavsamter" i 1998 på opfordring af daværende miljøminister Svend Auken. En nærmere begrundelse herfor er givet i vejledningen til "Vadehavsbekendtgørelsen" (Bekendtgørelse nr. 135 af 17. februar 1998 "om fredning og vildtreservat i Vadehavet"):

"...Det væsentligste formål med udvalgets nedsættelse (1993) var et udtalt behov for at forbedre dialogen mellem de lokale beboere, brugerne af området og myndighederne. Det må erkendes, at samfundsudviklingen går i retning af en mere intensiv udnyttelse af Vadehavets ressourcer, og at der til stadighed vil være behov for at regulere menneskets aktiviteter i området. Både hvad angår eventuelle nye reguleringer og med hensyn til den daglige administration af området, er det derfor vigtigt med en god kontakt til den lokale befolkning, som sidder inde med viden og interesse for området, som kan være til stor nytte for områdets forvaltning.

I løbet af perioden siden Det Rådgivende Udvalg for Vadehavet blev nedsat i 1993, har amterne styrket deres fælles engagement i Vadehavet. Dette har resulteret i, at amterne har etableret et fælles vadehavssekretariat med det formål at koordinere den regionale indsats. Samtidig har både kommuner og organisationer slået til lyd for, at flest mulige beslutninger om Vadehavets fremtidige forvaltning bør tages lokalt. Miljø- og energiministeren har imødekommet dette ønske og som konsekvens heraf besluttet at nedlægge Det Rådgivende Udvalg for Vadehavet i forventning om, at amterne til gengæld etablerer et regionalt Vadehavsråd, hvor Miljø- og Energiministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen bliver repræsenteret".

Amternes Vadehavssamarbejde er et samarbejde mellem de to danske amter omkring Vadehavet omkring en styrket regional indsats, nationalt og internationalt for en bæredygtig udvikling af Vadehavsregionen.

The Danish Regional Wadden Sea Cooperation is a cooperation between the two Danish regions bordering the Wadden Sea. The cooperation was established in 1994 in order to strengthen the joint efforts concerning the national and international sustainable development of the Wadden Sea Region on the regional level

Imidlertid har udvalget følt, at nærværende udsendelse af lovforslag til udmøntning af kommunalreformen inden for Miljøministeriets område på sigt kunne indebære en ny situation, som ville kunne få indflydelse på RUV's fremtidige funktion i Vadehavsområdet. På denne baggrund har

Det Rådgivende Udvalg ønsket at benytte lejligheden til - over for de statslige myndigheder - at tilkendegive sin fortsatte interesse som lokalt forankret forum for diskussioner og beslutninger omkring Vadehavet; ud over 2006. Dette gælder ikke mindst den øgede inddragelse af udvalget i forbindelse med de internationale samarbejder omkring Vadehavet. Her tænkes især på deltagelsen i Vadehavsforum og i forberedelsen til regeringskonferencerne om Vadehavet.

Et enigt udvalg tilkendegiver derfor:

- At udvalget ønsker at fortsætte som "Rådgivende Udvalg for Vadehavet" også efter 01.01.07.
- At den brede sammensætning af udvalget bibeholdes; herunder at en kommende region får repræsentation i udvalget.
- At udvalget forankres i de 3-4 kommuner, der efter kommunalreformen, vil blive direkte berørt af Vadehavsområdet.
- At formandskabet vælges af - og blandt - de kommunale repræsentanter.

Udvalgets nuværende sammensætning fremgår af bilag 1.

Med venlig hilsen

Thyge Nielsen
Formand for RUV/
Formand for Udvalget for Teknik og Miljø
i Ribe Amt

Oluf Stenrøjl Kristensen
Formand for Udvalget for Teknik og Miljø
i Sønderjyllands Amt

c.c. Skov- og Naturstyrelsen

Liste over medlemmer af Det Rådgivende Udvalg for Vadehavet (januar 2005)

Ribe Amt

Sønderjyllands Amt

Kommuneforeningen i Ribe Amt

Kommuneforeningen i Sønderjyllands Amt

Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen

Trafikministeriet, Kystdirektoratet

Fødevarerministeriet, Fiskeriinspektorat Syd

Fødevarerministeriet, Direktoratet for FødevarerErhverv

Esbjerg Havn

Den Danske Vadehavsgruppe

Danmarks Naturfredningsforening

Danmarks Fiskeriforening

Danmarks Jægerforbund

Dansk Ornitologisk Forening

Vadehavets Bådklubber

Digelagene i Ribe og Sønderjyllands amter

Dansk Familielandbrug

De Danske Landboforeninger

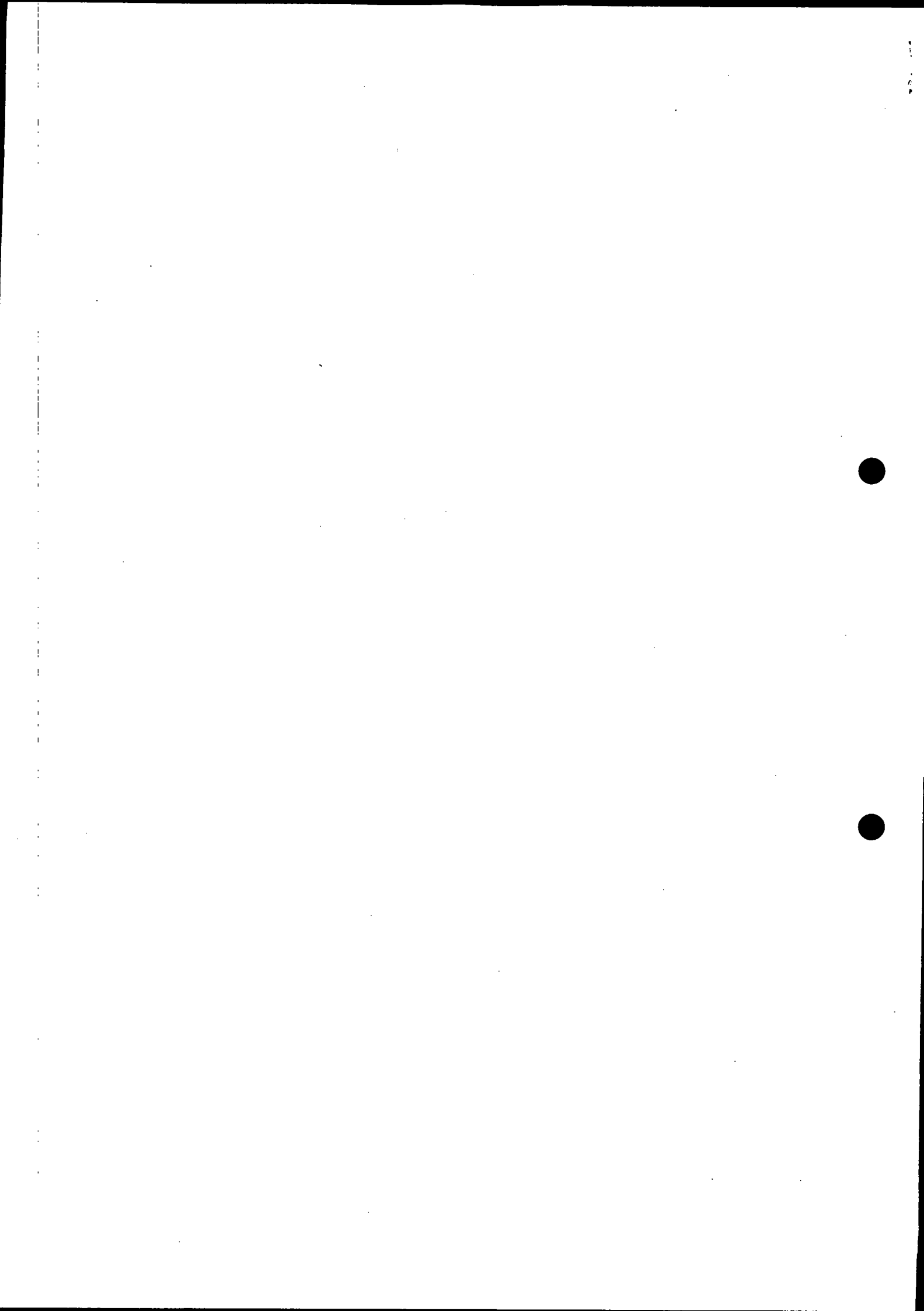
Friluftsrådet

Turistgruppen Vestjylland/Vadehavets Turistråd

Danmarks Sportfiskerforbund

Det Rådgivende udvalg for Tøndermarsken

Foreningen Kyst, Land og Fjord

Statsministeren
Indenrigs- og Sundhedsministeren
Økonomi- & Erhvervsministeren
Miljøministeren

07-01-2005
J.nr. 002-471132
Katrine Stokholm
Tel. 3529 8172
E-mail: kst@arf.dk

Høringssvar om regional udvikling

Regional udvikling er at skabe gode rammevilkår for borgere og erhvervsliv i regionerne, så der skabes grobund for økonomisk udvikling på et bæredygtigt grundlag. Med udgangspunkt i den enkelte regions ressourcer og identitet skal der sikres gode vækstmuligheder for erhvervslivet og adgang til uddannelse og kompetenceudvikling for hele regionen, så arbejdsstyrken har den viden og de kvalifikationer, der efterspørges af virksomhederne.

Amtsrådsforeningen støtter en kommunalreform med større regioner, der blandt andet kan løfte opgaven med regional udvikling. Derfor er det positivt, at aftalen om strukturreform slår fast, at de fem nye regioner bliver dynamoer for den regionale udvikling. Regionerne skal udvikle en ny plantype, den regionale udviklingsplan, der skal blive de fem regioners omdrejningspunkt i deres nye rolle som udviklingsdynamoer.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af mere end 20 love under følgende ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Der er derfor behov for en lov om regional udvikling med klare hjemler på tværs af sektorer. En lov om regional udvikling ville skabe et mere overskueligt lovgrundlag for borgere og virksomheder.

Den regionale udviklingsplan

Med forslag til lov om regioner og nedlæggelse af amtskommuner, HUR og H:S slås det fast, at lov om planlægning udgør det væsentligste lovgrundlag for den regionale udviklingsplan og for regionernes rolle som udviklingsdynamoer. Det er positivt, at de to love i overensstemmelse med aftalen om strukturreform lovfæster den regionale udviklingsplan. Den regionale udviklingsplan skal indeholde en samlet vision for regionens udvikling på områderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter og varetage opgaver til understøttelse heraf.

Realiseringen af den regionale udviklingsplan vanskeliggøres ved, at den konkrete udmøntning af de enkelte delelementer foreslås reguleret af en lang række sektorlove. De strategier, som skal understøtte udviklingsplanen, har meget forskellig karakter. På erhvervsområdet skal vækstforum udarbejde en dynamisk strategi, der skal indgå som bilag til regionens udviklingsplan. På beskæftigelsesområdet skal der derimod ikke laves egentlige strategier eller planer, men blot analyser og overvågning af arbejdsmarkedet. Her er kompetencen hos de regionale beskæftigelsesråd. I landdistriktslovgivningen gives der ikke en hjemmel til planer. Det er dog et generelt krav fra EU, at regionerne skal udarbejde strategier i forbindelse med implementeringen af støtteprogrammer. I praksis har amterne derfor udarbejdet landdistriktsstrategier i forbindelse med EU's landdistriktsprogram. På uddannelsesområdet er der mulighed for at iværksætte initiativer, der understøtter den regionale udviklingsplan. Det er dog hverken på uddannelses- eller kulturområdet lagt op til, at der skal udarbejdes en egentlig selvstændig strategi. Dermed er der ikke et ensartet og entydigt lovgrundlag for den regionale udviklingsplan.

Der er således ikke konsistens mellem lovene, delelementerne af den regionale udviklingsplan er uensartet, og proceduren for den regionale udviklingsplan er ufleksibel. Der kan ikke laves tillæg eller revisioner til udviklingsplanen, uden der skal udarbejdes en ny plan. Dermed bliver ud-

viklingsplanen ikke det fleksible og dynamiske værktøj, der kan understøtte den regionale udvikling.

Side 3

I flere af sektorlovene er der ikke hjemmel til at indsamle den viden, der er en forudsætning for at kunne udarbejde en strategi. De enkelte planer udarbejdes uafhængigt af hinanden og er udtryk for en traditionel sektortankegang. Samtidig har staten ingen forpligtelse til at koordinere på tværs af sektorområderne. Det bliver derfor meget vanskeligt at lave en tværgående indsats, både i regionerne og på nationalt plan.

Det regionale råderum

Ifølge lovforslagene er regionerne ikke omfattet af kommunalfuldmagten, og regionernes opgaver er afgrænsede. De sidste mange års positive erfaringer med de regionale myndigheders indsats for at iværksætte og understøtte erhvervsudvikling beror netop på kommunalfuldmagten, f.eks. kommercialisering af amtslig viden. Bortfaldet af kommunalfuldmagten vil vanskeliggøre regionens deltagelse i offentlig private partnerskaber i den nye struktur. Et eksempel er FYNCOMs internationale aktiviteter på Fyn, hvor der i regi af forskellige EU-programmer arbejdes med en række projekter vedrørende telemedicin, infrastruktur for brugen af telemedicin og standarder for E-kommunikation på sundhedsområdet. Endvidere savnes der generelt hjemler til regionsrådenes internationale aktiviteter og engagement. Der er behov for et regionalt råderum, der giver regionerne nøglen til en dynamisk understøttelse af løbende initiativer og idérigdom i regionernes rolle som dynamo for den regionale udvikling.

En stor del af midlerne til regional udvikling er gennem sektorlovgivningen bundet til konkrete opgaver. En væsentlig del af disse opgaver understøtter ikke udelukkende den regionale udvikling, såsom oprensning af forurenede grunde, koordinering og udvikling af institutionstilbud til handicappede samt drift af den regionale del af den kollektive trafik, herunder finansieringen af pensionsforpligtelsen for pensionerede tjenestemænd. Hvis regionerne skal indfri rollen som dynamo i den regionale erhvervsudvikling, er det en forudsætning, at regionerne får en finansiell formåen, der går ud over den nuværende amtslige finansiering, og at regionerne i højere grad får ansvaret for egen økonomi end lovforslagene lægger op til.

Myndighedskompetencerne mellem regioner og kommuner er ikke konsekvente. På planområdet foreslås, at regionerne som i dag får indsigel-

sesret over for kommuneplanerne. I forhold til erhvervsudviklingsstrategien forpligtes kommunerne ikke. Kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter risikerer dermed at blive løsrevet fra den regionale erhvervsudviklingsstrategi. På Kulturområdet kan regionen ikke tage initiativ alene, men kun sammen med kommunerne, og regionerne kan ikke varigt understøtte kulturelle tilbud, der eksempelvis også indeholder et turismemæssigt aspekt.

Vækstforum og regionernes rolle

Forslag til lov om erhvervsfremme forpligter til et tæt samarbejde mellem folkevalgte politikere, erhvervsliv, arbejdsmarkedets parter og videminstitutioner. Vækstforum vil sikre en entydig og forhåbentlig legitimerende forankring af den regionale erhvervsudvikling. Selvom vækstforum kan skabe sammenhæng på erhvervsrådet, er der fare for at der skabes mindre sammenhæng på andre områder. På landdistriktspolitikken skal vækstforum indstille for den erhvervsrettede del af Art. 33, men ikke for de ikke-erhvervsrettede projekter. Det er ikke hensigtsmæssigt, at der bliver to forskellige procedurer for det samme program. Samtidig er der risiko for, at kompetencefordelingen mellem vækstforum og regionsrådet bliver uklar. En styrkelse af regionsrådenes rolle i den regionale udvikling vil sikre, at prioriteringen af midler foretages af direkte, folkevalgte politikere.

Sammenfattende må det konstateres, at lovforslagene fremstår uensartet og ukoordineret. Regionernes nye rolle som udviklingsdynamoer understøttes ikke tilstrækkeligt. Strukturaftalens intentioner får dermed ikke optimale betingelser.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Inge Hyldebrandt

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005
J.nr. 205-461248-002
Sagsbehandler
Søren Oldenburg
Tel. 35298177
Internet: sol@arf.dk

Forslag til ændring af vandløbsloven (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt et forslag til ændring af vandløbsloven i høring.

Kommunerne overtager med lovforslaget alle amternes opgaver på vandløbsområdet, herunder tilsyn, vedligeholdelse, udarbejdelse af regulativer og restaurering af amtsvandløbene samt opgaver vedrørende offentlige pumpelag. Kommunerne har fremover den samlede myndighedsopgave på vandløbsområdet.

Lovforslaget giver en række problemer, der ikke forekommer i dag, herunder ikke mindst et stort koordinationsbehov kommunerne i mellem. Mindre forbedringer er dog mulige indenfor rammerne af strukturforliget.

Opgavesplitning medfører et stort koordinationsbehov

Med lovændringen fordeles opgaverne vedrørende samme vandløb mellem flere kommuner. En sammenhængende administration og indsats vil kræve en omfattende koordinering kommunerne imellem – ikke mindst i forhold til de store vandløb. At opgaven ligger på ét myndighedsniveau betyder altså ikke, at der ikke er mange myndigheder indblandet i de konkrete sager. Det er i praksis en bureaukratisering i forhold til i dag.

Et koordinationsforum nødvendigt

Koordinationsproblemet kan og bør behandles i et koordinationsforum nedsat for hvert hovedafstrømningsområde, jf. i øvrigt Amtsrådsforeningens høringssvar knyttet til miljømålsloven og vandforsyningsloven. Re-

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

gionerne, der har en koordinerende rolle efter miljømålsloven, vil kunne tage ansvar for sådanne fora.

Side 2

Forenkling?

Gudenå-systemet har ofte i debatten været nævnt som eksempel på, at det bliver mere enkelt, hvis kommunerne får det samlede ansvar for vandløbene. Det har været nævnt, at i dag samarbejder tre amter og 12 kommuner om Gudenå-systemet i den såkaldte Gudenå-komite, og at forenklingen ligger i, at amterne fremover er ude af opgaven. Virkeligheden er imidlertid, at det gode samarbejde i Gudenå-komiteen, hviler på, at der sidder en stærk miljømyndighed for bordenden (Århus Amt, der har den største del af vandløbssystemet i dag), og som har både faglig ekspertise og evnen til at samle parterne, herunder at skære igennem hvis nødvendigt. Der vil der med lovforslaget ikke længere være. I et forenklingsspektiv hører det i øvrigt med, at den kommende Region Midtjylland ville være alene om vandløbsopgaven i forhold til Gudenåen, hvis opgaven var regional. Tilsvarende gælder mere eller mindre alle de store vandløbssystemer.

Hensynet til helheden forudsætter stram statslig styring

Involvering af flere kommuner vil rejse et dilemma. Der skal vælges mellem hensynet til helheden og hensynet til interesserne hos kommunens bredejere/lodsejere. Interesserne vil være forskellige fra kommune til kommune. Hensynet til helheden kan foruden det omtalte koordinationsforum kun sikres gennem detaljerede statslige retningslinier for administrationen af området, der tager højde for de miljømål, der er indeholdt i miljømålsloven, og som sikrer en miljømæssig og økonomisk optimal indsats for at kunne nå målene. Det vil være nødvendigt med stramme retningslinier for vandløbsregulativerne, hvis der skal sikres sammenhæng i hele hovedvandløbets længde. Bestemmelsen i lovforslagets § 12 a om, at ændring af regulativer for offentlige vandløb, der gennemløber flere kommuner kun kan ændres under behørig hensyntagen til det samlede vandløbssystem er i sig selv utilstrækkelig.

Bureaukrati og konflikt

Vandløbsområdet er et konfliktfyldt område, hvor interesse modsætninger ofte fører til retssager. Afvandingsproblemer i én kommune kan skyldes forhold i en nedstrøms kommune. Sager vil på den måde vandre fra myndighed til myndighed, fra kommune til kommune, og det vil generelt opleves som en bureaukratisering, at ansvaret for samme vandløb er spredt

på mange kommuner. Bureautriseringen er i sig selv et problem, men derudover vil konfliktpotentialer udvides væsentligt.

Side 3

Ekspertise og lokalkendskab vil mangle

Den hydrauliske ekspertise, der bla. er forudsætningen for at kunne håndtere sagsområdet, som nu overføres til kommunerne, vil være vanskelig for kommunerne at opretholde. Det er et lille antal medarbejdere, der beskæftiger sig med området i amterne i dag, og som skal fordeles mellem omkring 100 kommuner. I praksis drejer det sig formentlig om under 0,1 årsværk pr. kommune. Kommunale samarbejder, der kan træffe myndighedsafgørelser, vil være nødvendige, hvis opgaverne skal løses på et fagligt forsvarligt grundlag.

Men kommunale samarbejder vil mangle ansvar for helheden, når medlemmerne hver især repræsenterer forskellige (sær)interesser. Det faglige miljø vil ikke være under direkte politisk kontrol af den, der får udført en opgave, og der bliver større afstand mellem beslutningstager og ansvaret for teknisk bearbejdning. Miljøministeriet har tidligere afvist, at kommunale fællesskaber kan varetage myndighedsopgaver. Strukturkommissionens udgangspunkt var, at kommunestørrelse og opgavesammensætning skulle afstemmes, således at kommunerne selvstændigt kan løses deres opgaver.

Derudover vil kommunerne ikke have det nødvendige kendskab til miljøforholdene i vandløbene, da overvågningen overgår til staten. Uden dette kendskab mangler grundlaget for administrationen af området.

Større vandløbsprojekter har svære udsigter

Det er tvivlsomt, om kommunerne økonomisk er i stand til at løfte de større vandløbsrestaureringsopgaver mv., som amterne typisk har haft ansvar for tidligere. Hvis man fordeler amternes nuværende naturforvaltningsmidler på omkring 100 kommuner, vil den enkelte kommune have så små beløb til rådighed, at de større projekter er for dyre at gennemføre. Vandløbsrestaureringer, etablering af vådområder mv. vil være vigtige virkemidler i forbindelse med realisering af målsætningerne i miljømålsloven.

Regional mulighed for økonomisk støtte til vandløbsprojekter mangler

Regionerne bør - med basis i de regionale udviklingsplaner - have hjemmel i vandløbsloven til at give økonomiske tilskud til projekter med sigte på natur- og miljøforbedringer, herunder vandløbsrestaureringer. En så-

dan hjemmel findes i de aktuelle forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven samt miljøbeskyttelsesloven. Det er afgørende, at de økonomiske midler gives til regionerne som passende bloktilskud, der muliggør prioritering på tværs af projektyper og derved gør det muligt at finansiere store projekter. Snævre puljer vil foruden en betydelige bureaukratisk administration føre til, at større projekter på forhånd må opgives.

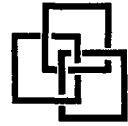
Side 4

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:
Samtlige amter
KL
Københavns Kommune
Frederiksberg Kommune
Danmarks Naturfredningsforening
Friluftsrådet

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005

J.nr. 208-457090-002

Sagsbehandler

Christian Bækgaard

Tel. 3529 8176

Internet: cb@arf.dk

Udkast til lov om vandforsyning (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt udkast til forslag til ændring af lov om vandforsyning i høring. Lovudkastet indgår sammen med udkast til ændring af lov om miljømål i et lovudkast. Af praktiske grunde har Amtsrådsforeningen udarbejdet høringssvar for hver lov.

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorerne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Lovudkastet skal derfor ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Lovudkastet indebærer, at amternes opgaver overføres til enten miljøministeren eller kommunerne. Amternes kompetence til at nedlægge veto overfor vandforsyningsplaner, påbyde forsyningspligt, beføjelser til at inddrage private vandværkers tilladelse til fordel for et kommunalt vandværk, og godkendelse af nye vandværker overføres til ministeren. Amternes ansvar for oprettelse af koordinationsfora, opkrævning af gebyr, og udarbejdelse af indsatsplaner overføres til kommunerne, der også får ansvaret for alle indvindingstilladelser. Det regionale ansvar på vandforsyningslovens område reduceres til regionsrådets ansvar for en mæglerrolle i forbindelse med at kommunerne får ansvaret for indsatsplanlægning.

Vand indgår i et kredsløb, hvor menneskets forskellige anvendelser af vand indgår. Regnvand som når ned til grundvandsmagasinerne vil før eller siden løbe ud i vandløb og vådområder. Grundvandet "forsyner" naturområderne - enge, moser, vandløb, søer, fjorde og kystvand med vand. Grundvandet og dets udbredelse har betydning for overfladevand og dermed for dyre og plantelivet. Grundvandsmagasiner, vandsystemer og naturen består af større geografiske områder på tværs af kommunegrænser.

Lovudkastet giver en række problemer og uhensigtsmæssigheder, der ikke forekommer i dag, og som ikke vil forekomme i en ny struktur, hvis opgaverne var regionale. Der er dog mulighed for mindre forbedringer indenfor rammerne af strukturforliget.

Grundvandskortlægning og indsatsplanlægning hænger ikke længere sammen

Kommunerne får ansvaret for at udarbejde indsatsplaner, som skal indeholde en detaljeret opgørelse for beskyttelse af vandressourcen på baggrund af en nærmere kortlægning af arealanvendelsen, forureningstrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende vandressourcer. For at opnå et optimalt resultat er det nødvendigt, at kortlægning og indsatsplanlægning udføres i tæt samarbejde og løbende dialog mellem dem, som står for kortlægning, og dem som står for indsatsplanlægningen. Indsatsplanen øver en markant indflydelse på kortlægningsaktiviteterne og kortlægningsaktiviteten må tilrettelægges ud fra de relevante og mulige indsatsplanelementer, der kan komme på tale i de enkelte indsatsområder.

Det er derfor uhensigtsmæssigt, ekstra ressourcekrævende og komplicerende at opsplitte kortlægningsopgaven (efter miljømålsloven i forbindelse med vandplanerne) som ifølge forliget placeres i staten og indsatsplanlægningen i kommunerne. Der vil desuden kunne opstå interessekonflikter for de enkelte kommuner, hvor indvindingsoplandet strækker sig over flere kommuner.

Indvinding og grundvandsbeskyttelse går på tværs af kommunegrænser

Tilladelser til indvinding af grundvand sker i dag i amterne ud fra helhedsbehandling, hvor ressourcens størrelse i forskellige områder af regionen sammenholdes med behovet for vand til forskellige formål. Den påvirkning indvindingen vil være årsag til, sammenholdes ligeledes med målsætningerne for natur og miljø og den aktuelle tilstand, som bl.a. kendes fra det regionale tilsyns-/overvågningsarbejde.

Det er derfor mest effektivt, at der foretages en regional prioritering mellem de forskellige indvindingsformål som støttes af en løbende og tæt kontakt med administrationen på den ene side og tilsyn/overvågning og målsætningsarbejde på den anden side. F.eks. inddrages aktuelle data fra tilsyn og overvågning af natur- og miljøtilstanden, som amtet i dag er ansvarlig for at udføre, når det skal sikres, at indvinding ikke medfører en væsentlig nedgang i vandføringen i vandløb eller sænkning af vandstanden i vådområder, så der ikke sker en forringelse af de naturbestemte forhold. Inddragelse af disse data sammenholdes med målsætninger for natur og miljøtilstanden som amtet også fastsætter. Strukturforliget vil medføre at dette samspil bliver slået i stykker fordi målsætnings- og overvågningsarbejdet skal varetages af staten og indvindingstilladelser gives af en kommune. Hvis indvindingen ligger i én kommune, mens den natur der påvirkes ligger i en anden, er grunden lagt til konflikter. En indvinding til f.eks. et bryggeri, der betyder mange arbejdspladser i et lokalsamfund, vil i hjemkommunen tælle højt, og muligvis også højere end den vandføring i den å samt vandstand og vandudskiftning i den sø, der påvirkes i nabokommunen som følge af indvindingen.

Spredning af faglig ekspertise

De regionale opgaver vedrørende vandressourceplanlægning/grundvandskortlægning (som nu sker i medfør af miljømålsloven) samt indsatsplanlægning og udstedelse af tilladelser m.v. kræver stor administrativ og faglig ekspertise og specialviden fra forskellige fagspecialister. Til opgaverne med indsatsplanlægning og meddelelse af vandindvindings-tilladelse vil det ikke være muligt at bemane 100 kommuner med blot

én fagspecialist hver fra amterne. Opgaveløsning i kommunale fællesskaber, herunder myndighedsafgørelser, med de ulemper det indebærer, vil være nødvendigt, hvis det skal ske i et fagligt bæredygtigt miljø. Miljøministeriet har tidligere fastslået, at myndighedsopgaver ikke kan henlægges til kommunale fællesskaber, og Strukturkommissionens udgangspunkt var, at kommunernes størrelse og opgavesammensætning skulle afpasses, således at kommunerne selvstændigt kunne løses deres opgaver.

Uigennemsigthed omkring de fremtidige gebyrer

Den nuværende gebyropkrævning til den grundvandsbeskyttende indsats er direkte hængt op på én regional myndighed, der udfører såvel kortlægningen som indsatsplanlægningen i samarbejde med lokale koordinationsfora. Den foreslåede lovændring lægger op til en uigennemsigtig fremtidig gebyropkrævning med mange aktører der udfører opgaver indenfor geografisk forskellige områder. Vandforbrugeren har dermed vanskeligt ved at gennemskue om det opkrævede gebyr effektivt bliver brugt til at løse vandforbrugeren beskyttelsesproblemer.

Forholdet til jordforureningsloven

Koordination mellem Jordforureningslovens oprydningsindsats med grundvandskortlægningen og indsatsplanlægningen ville automatisk være indbygget i en struktur, hvor regionerne havde ansvaret for alle opgaver. Med lovudkastet splittes opgaverne, så der skal bruges ekstra ressourcer myndighederne imellem.

Mange koordinationsfora - meget bureaukrati

Kommunerne får til opgave at oprette koordinationsfora med repræsentanter for vandforsyningerne i kommunen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i kommunen. Koordinationsfora skal bistå med udarbejdelsen af indsatsplaner. Selvom en indsatsplan kan udarbejdes i samarbejde med andre kommunalbestyrelser må der forudses et meget betydeligt antal - op til 100 - koordinationsfora til afløsning af ét i hvert af de nuværende amter. Det vil give et meget stort bureaukrati.

Regionernes rolle

Indenfor forligets rammer bør regionernes mæglerrolle vedrørende de kommunale indsatsplaner udvides til egentlige koordineringsbeføjelser. Hvis man i stedet for at oprette et meget stort antal koordinationsfora - op til et i hver af de ca. 100 kommuner - gav regionerne ansvaret for re-

gionale koordinationsfora vil regionerne kunne bidrage til koordination og forenkling på området. Ifølge lovforslagsbemærkningerne foreslås, at regionsrådene af hensyn til sammenhængen til arbejdet med vandplaner og indsatsprogrammer/planer efter miljømålsloven deltager i koordinationsforumet, og således bl.a. i dette forum kan fremsætte forslag til indsatsplaner.

Regionerne bør have en egentlig koordinerede rolle på området, herunder beslutningskompetence i form af beføjelser til gennemførelse af en reel koordination. Herunder af kommunernes indsatsplaner. Regionerne vil desuden kunne levere en kompetent politisk og faglig sparring og vil kunne binde den overordnede statslige planlægning sammen med den kommunale indsats – uden at forbindelsen til de regionale udviklingsplaner bliver glemt.

Indsatsplanerne har sammenhæng med hele laget af planer efter miljømålsloven. Ifølge denne lov skal staten bl.a. udarbejde vandplaner og naturplaner og kommunerne tilhørende indsatsprogrammer samt handleplaner. Samspillet mellem indsatsplanerne og planerne efter miljømålsloven er helt uigennemskueligt og må forventes at give anledning til konflikter og afgrænsningsproblemer ikke alene mellem stat og kommuner, men også mellem kommuner indbydes, når plan og indsats skal koordineres på tværs af kommunegrænser. Det ville i nogen grad kunne afhjælpes ved at sikre sammenhængen i regionale koordinationsfora.

Kompliceringen af den nuværende helhedsorienterede forvaltning af grundvandsressourcen står i kontrast til vandrammedirektivets krav, som netop skærper behovet for en helhedsorienteret forvaltning af hele vandressourcen. F.eks. må grundvandets kvalitet ikke være til hinder for, at de fastsatte miljømål, som staten fastsætter ifølge forliget, for overfladevand opnås - herved skal grundvandsbeskyttelsen bl.a. i form af vandindvindingsstilladelser koordineres med beskyttelsen af overfladevand.

Indenfor forligets rammer bør regionerne tilsvarende have ansvaret for koordinationsfora og en reel koordinerende funktion på lov om miljømålsområde.

Sammenhængen med de regionale udviklingsplaner er væk

Regionerne skal udarbejde regionale udviklingsplaner, der bl.a. skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø. Sammenhængen mellem de regionale udviklingsplaner og forvaltningen på vandforsyningslovens

område herunder betydningen af vandindvinding og indsatsplaner er fraværende i lovudkastet. Sammenhængen bør præciseres og tydeligt fremgå.

Regionerne skal efter planloven udarbejde regionale udviklingsplaner. Da data om grundvandets tilstand og brug er nødvendige for at kunne lave realistiske udviklingsplaner, er det nødvendigt at regionerne sikres hjemmel til at få adgang til oplysninger og data hos statslige institutioner og kommuner.

Regional mulighed for økonomisk støtte til projekter indenfor vandforsyningslovens område

Regionerne bør have hjemmel til at give økonomiske tilskud som kan bidrage til at realisere den ønskede fremtidige udvikling på natur- og miljøområdet, som beskrevet i den regionale udviklingsplan, jf. tilsvarende foreslåede hjemler indenfor miljøbeskyttelsesområdet og naturfredningsområdet.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005

J.nr. 211-457207-002

Sagsbehandler

Begitta Blahaut

Tel. 3529 8178

E-mail: bmb@arf.dk

Høring af forslag til lov om ændring af lov om råstoffer (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har sendt forslag til lov om ændring af lov om råstoffer i høring.

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorområderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Forslaget til lov om ændring af lov om råstoffer skal derfor ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Ved udmøntningsplanen fra september 2004 uddybede forligspartierne aftalen af juni 2004. Det fremgår af udmøntningsplanen, at regionerne kortlægger råstofvindingsområder på land, og kommunerne varetager den konkrete administration med tilladelser til og tilsyn med råstofvindingen. Planlægning og kortlægning skal udmøntes i en sektorplan, som er bindende for kommunernes planlægning efter planloven.

Amterne har hidtil stået for råstofforvaltningen på landjorden og har typisk haft én eller højst to medarbejdere knyttet til opgaven. Der knytter sig en betydelig grad af vejledning til erhvervet som en del af administrationen, og det er derfor hensigtsmæssigt, at der er knyttet geologisk fagkundskab til området.

Ved flytning af sagsadministration til kommunerne vil denne viden ikke følge med, da de personer, der har den fagspecifikke viden, er nødvendige i kortlægningsarbejdet. Vejledningen af erhvervet og borgerne vil derfor blive svækket.

Amtsrådsforeningen finder det uheldigt, at den kompetence, som amterne har på råstofområdet, ikke entydigt placeres i regionerne. Det vil give en bedre og mere smidig betjening af erhvervet.

Regionsrådet skal udføre en råstofkortlægning og en planlægning på råstofområdet, som skal være i overensstemmelse med de regionale udviklingsplaner.

Råstofplanen skal udpege konkrete indvindingsområder. Tilladelse til råstofvindning kan kun meddeles for de udpegede indvindingsområder.

Kommunalbestyrelserne er i deres planlægning og administration bundet af råstofplanen og de heri udpegede indvindingsområder. Dog kan kommunalbestyrelserne undtagelsesvis efter samtykke fra regionsrådet give tilladelse til råstofvindning uden for de udlagte graveområder, når samfundsmæssige interesser taler for det.

Indtil der foreligger en endelig vedtaget råstofplan, er kommunalbestyrelsen bundet af regionplanretningslinier for anvendelsen af arealer til ud-

nyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden. Regionplan 2005 gives retsvirkning som et landsplandirektiv.

Side 3

En del råstofholdige arealer er ikke udlagt til graveområder i regionplanen, idet de ikke påregnes udnyttet inden for regionplanens tidshorizont. Disse råstofinteresseområder bør i regionplan 2005 sikres for at undgå, at kommuner igangsætter aktiviteter i områderne, der vil kunne forhindre en råstofindvinding.

På det lidt længere sigt kan forsyningssikkerheden blive et problem når kommunerne overtager kompetencen til at meddele tilladelse til råstofindvinding.

Der er meget få job i selve råstofbranchen, der derfor ikke kan opfattes som en lokal erhvervsdynamo. Kommunerne har indtil videre ikke været begejstrede for amternes tilladelser til åbning af nye råstofgrave, som medfører tung trafik, støj og støv.

Det er endvidere givet, at der ikke vil være råstoffer af tilstrækkelig kvalitet i hver kommune.

Amtsrådsforeningen finder, at lovforslaget som helhed indebærer en række problemer og uhensigtsmæssigheder, der ikke forekommer i dag, og som ville være løst, hvis regionerne fik ansvaret for alle opgaver efter loven.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005
J.nr. 201-465422-002
Sagsbehandler
Begitta Blahaut
Tel. 3529 8178
E-mail: bmb@arf.dk

Høring af forslag til lov om ændring af lov om planlægning (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har fremsendt forslag til lov om ændring af lov om planlægning i høring.

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorområderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Forslaget til lov om ændring af lov om planlægning skal derfor ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Med ændringslov om planlægning foreslås, at der udarbejdes regionale udviklingsplaner. Lovforslaget indeholder ikke regler om offentlig høring forud for tilvejebringelse af regionale udviklingsplaner. Udviklingsplanerne er således udenfor borgernes rækkevidde og påvirkningssfære. Kommuneplanen må ikke stride mod, men skal på den anden side ikke understøtte den regionale udviklingsplan. Det gør det uklart, hvad borgernes indsigelsesgrundlag over for kommuneplanen kan være.

De organisationer, Regionsrådet samarbejder med og lader sig rådgive af i dialogfora vil kunne føle deres kræfter spildt, hvis der vælges en udvikling i kommunen, som ikke fremmer dette arbejde. Borgerne bør sikres en mere klar adgang til at påvirke den regionale udvikling gennem såvel den regionale udviklingsplan som kommuneplanen.

Den regionale udviklingsplan skal give et samlet fremtidsbillede af regionen, bl.a. baseret på en afvejning af udviklingstendenser og mål på tværs af sektorområder. Der kan ikke laves tillæg til eller revisioner af den regionale udviklingsplan, uden at der udarbejdes en helt ny regional udviklingsplan.

Dette er ikke acceptabelt, set i lyset af, at en regional udviklingsplan bør være både dynamisk og fleksibel. De enkelte til grund liggende strategier bør kunne udarbejdes løbende, og indarbejdes løbende i udviklingsplanen. Der bør ske en "hovedrevision" af den samlede udviklingsplan, når der er sket tilstrækkelig mange ændringer af forudsætninger og målsætninger.

I lov om erhvervsfremme fremgår det, at erhvervsudviklingsstrategien udgør en del af grundlaget for regionernes udviklingsplaner. Strategien kan indeholde en beskrivelse af erhvervsstruktur og vækstvilkår med vurdering af styrker og svagheder. I modsætning til den regionale udviklingsplan er erhvervsudviklingsstrategien et dynamisk værktøj, der justeres løbende i overensstemmelse med vækstforas overvågning af udviklingen i de regionale og lokale vækstvilkår.

De regionale beskæftigelsesråd skal udarbejde årlige beskæftigelsesanalyser. Disse skal på tilsvarende vis danne baggrund for den regionale udviklingsplan.

Amtsrådsforeningen finder, at den regionale udviklingsplan bør være fleksibel og kunne opdateres løbende med bidrag om planens enkelte sektorer, f.eks. efter drøftelser i vækstfora eller andre rådgivende netværkssamarbejder.

En tværgående udviklingsplan bygger på indsamling af data, analyser og strategier for udviklingen med udgangspunkt i de fagområder, som planen beskriver en udvikling for. Dette betyder, at det er en forudsætning at regionsrådet har hjemmel til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger og om nødvendigt selvstændigt udarbejde det rette datagrundlag indenfor områderne natur og miljø, herunder rekreative formål, erhverv (incl. turisme), beskæftigelse, uddannelse, kultur og infrastruktur.

Amtsrådsforeningen finder, at hjemmel til selvstændigt at tilvejebringe eller indhente forudsætningsgrundlaget (data, analyser og strategier) for en regional udviklingsplan bør beskrives i de respektive sektorlove vedrørende naturbeskyttelse, miljøbeskyttelse, beskæftigelse, erhvervsfremme, uddannelse, kultur og trafik.

Hertil kommer at det vil være nødvendigt for udarbejdelsen af en regional udviklingsplan at beskrive og analysere infrastruktur og den kollektive trafiks forudsætninger. Lovforslaget beskriver at udviklingsplanerne alene skal tage udgangspunkt i den statslige og regionale planlægning for trafikale infrastruktur. I dag skal en regionplan indeholde retningslinjer for den regionale infrastruktur, herunder veje, jernbaner, havne og flyvepladser. Det vil være en strategisk forudsætning for den regionale udvikling, at Regionsrådet har bemyndigelse til at planlægge for den infrastrukturelle, herunder den kollektive trafik, servicering af regionen.

Amtsrådsforeningen finder således, at den regionale udviklingsplan skal omfatte en strategi for infrastruktur og kollektiv trafik.

Da udviklingsplanen skal beskrive en bæredygtig udvikling skal der gennemføres en særlig indsats vedrørende plangrundlaget på natur og miljøområdet. Sektorlovene på natur- og miljøområdet bør derfor indeholde hjemler til at tilvejebringe grundlaget for at kunne lave en bæredygtighedsvurdering.

Amtsrådsforeningen finder, at regionerne må sikres tilstrækkelige økonomiske muligheder for at udarbejde regionale udviklingsplaner, der gør det muligt at udarbejde en realistisk udviklingsplan, som har hold i virkeligheden og ikke blot er udtryk for ønsketænkning. Tilvejebringelse af en udviklingsplan, der skal fungere som udviklingsdynamo, kræver, at en betydelig del af de nuværende ressourcer, som i dag anvendes til regionplanlægning, afsættes hertil.

Det fremgår af planlovens tekst at Regionsrådet tillægges mulighed for at fremme realiseringen af de regionale udviklingsplaner ved - når der er hjemmel i sektorlovgivningen - at yde økonomisk støtte til kommuner og private til konkrete projekter. De midler, der er tænkt afsat til Regionsrådets implementering af udviklingsplaner, er afsat som maximale beløb, der må anvendes til formålet. Der er hjemlet tilskudsmuligheder i miljøbeskyttelsesloven: Maximalt 2 mio. kr. pr. år for de fem regioner under ét og i naturbeskyttelsesloven: Maximalt 6 mio. kr. pr. år for de fem regioner under ét.

Disse tilskudsmuligheder fra forskellige statslige kasser er langt fra tilstrækkelige til at drive regional udvikling. Tilstrækkelige midler bør i stedet stilles til rådighed for regionerne som generelle bloktilskud, der sikrer mulighed for prioritering og gennemførelse af større projekter.

Endelig er det en forudsætning for at gennemføre den regionale udviklingsplan at regionsrådet har de fornødne virkemidler og hjemler på områderne natur og miljø, herunder rekreative formål, erhverv (incl. turisme), beskæftigelse, uddannelse, kultur og infrastruktur.

Med planloven underkendes logikken i strukturreformens opdeling i regioner.

Der stilles krav om, at de regionale udviklingsplaner for Region Hovedstaden og Region Sjælland skal respektere de principper, der er fastlagt for planlægningen i et hovedstadsområde. Disse er fastlagt ud fra andre kriterier end regionsopdelingen. Dermed er der forskellige definitioner af hovedstadsområdet i planloven og øvrig lovgivning, der regulerer regionernes virksomhed, herunder erhvervsfremmeloven.

Såfremt der ønskes særlige retningslinier fulgt i visse områder af de kommende regioner, eksempelvis kommuner i den nordøstlige del af Re-

gion Sjælland, bør sådanne retningslinier udstikkes i et landsplandirektiv. Der bør ikke i loven stilles særlige planlægningskrav, der går på tværs af regionsgrænserne.

Side 5

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Dansk Byplanlaboratorium

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005

J.nr. 208-457090-002

Sagsbehandler

Søren Oldenburg

Tel. 35298177

Internet: sol@arf.dk

Forslag til ændring af miljømålsloven (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt et forslag til ændring af lov om miljømål mv. i høring. Forslaget til ændring af miljømålsloven er fremsat sammen med et forslag til ændring af vandforsyningsloven. Af praktiske grunde har Amtsrådsforeningen lavet særskilte høringssvar.

Generelle bemærkninger

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorområderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Forslaget til ændring af miljømålsloven skal derfor ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Bemærkninger til lovforslaget om ændring af miljømålsloven

Lovforslaget indebærer, at amternes nuværende opgaver bliver delt mellem staten og kommunerne. Staten får ansvar for den overordnede vand- og naturplanlægning samt overvågningen. Kommunerne får ansvar for den konkrete indsatsplanlægning i form af handleplaner. Regionerne får en ikke nærmere præciseret koordinerende opgave i forhold til kommunernes indspil til den statslige planlægning og en mæglerrolle i forhold til kommunernes indsatsplanlægning.

Lovforslaget og dets opsplitning af sammenhængende opgaver som planlægning, overvågning og indsats på en række aktører i både staten og kommunerne giver en lang række problemer og uhensigtsmæssigheder, som ikke forekommer i den nuværende struktur, og som heller ikke vil forekomme, hvis regionerne fik ansvar for den samlede opgave. Der er dog mulighed for mindre forbedringer indenfor rammerne af strukturforliget.

En effektiv beskyttelse af vandmiljøet og naturen forudsætter en tæt koordinering mellem vidensindsamling (overvågning), grundlæggende karakterisering (basisanalyse), indsatsprogrammer og handleplaner. Det er samtidig vigtigt, at de myndigheder, der arbejder med overvågning og planlægning, også har lokalkendskab samt indsigt i praktisk miljøadministration. Bliver opgaven brudt op og spredt på flere myndigheder, som det er tilfældet i lovforslaget, er tæt koordination mellem stat og kommuner samt kommunerne i mellem af afgørende betydning.

Dårlig idé at adskille planlægning, overvågning og indsats

Når det sammenhængende ansvar for planlægning, overvågning og indsats brydes, bliver fleksibiliteten i systemet begrænset, og bureaukratiet vokser. Hvad der før var en opgave for amtet alene, bliver nu et anliggende for flere statslige styrelser og sektorforskningsinstitutioner, regionerne og omkring 100 kommuner på landsplan. Det bliver en vanskelig dialog og en uendelig tung proces at håndtere.

I amterne er det i stor udstrækning de samme medarbejdere, der arbejder med både planlægning, overvågning og indsats. Det vil ikke være tilfældet fremover, hvor planlægning og overvågning vil være forankret i formentlig flere statslige styrelser og institutioner, og den konkrete indsatsplanlægning og gennemførelsen af den ligger i kommunerne. De faglige og ressourceøkonomiske synergieffekter af at have opgaven samlet forsvinder.

Stram statslig detailstyring nødvendig

Af både faglige og styringsmæssige grunde vil en stram statslig styring - også i detaljen - være nødvendig overfor kommunerne. Mange kommuner vil ikke kunne mønstre den nødvendige faglighed. En stram styring med et begrænset kommunalt råderum kan i nogen grad kompensere for faglige mangler. Derudover vil kun stram og detaljeret styring give nogenlunde sikkerhed for, at de kommunale handleplaner gør det muligt at opnå miljømålene, og at det sker indenfor tidsfristerne på den mest omkostningseffektive måde.

Planproces med demokratisk og risiko for bureaukrati

Indflydelsesmulighederne for lokale interesseorganisationer, virksomheder, landbrugere og borgere på vand- og naturplanlægningen bliver svækket, da planlægningen er bestemt og styret fra centralt hold af miljøministeren med en eller flere styrelser som stedfortræder(e). I praksis vil det være miljøministeriets embedsmænd, der ude i landet skal forhandle med lokale folkevalgte politikere. Det må forventes, at miljøministeren bliver inddraget, når det ikke lykkes at bøje lokale og nationale interessemodsatninger mod hinanden. Derved bliver processen langsom og bureaukratisk.

Sammenhængen til de regionale udviklingsplaner er væk

Regionerne skal fremover lave regionale udviklingsplaner, der bla. skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø. Sammenhængen mellem de regionale udviklingsplaner på den ene side og vandplanerne og Natura 2000-planerne på den anden side er fraværende i lovforslaget. Den skal præciseres og tydeligt fremgå. Det er vigtigt, at natur- og miljøsigtelinierne i de regionale udviklingsplaner bliver indtænkt med vægt i vandplanerne og NATURA 2000-planerne. Derudover bør regionerne med basis i de regionale udviklingsplaner have en særlig indsigtelsesret i forhold til den statslige planlægning og de kommunale handleplaner.

Regionale koordinationsfora nødvendige

Inddelingen af Danmark i to store og to små vanddistrikter synes ikke fagligt/administrativt velbegrunder. Den formelle inddeling i vanddistrikter er imidlertid af mindre betydning, når vanddistriktsmyndigheden for dem alle er den samme. Men det er fagligt og af hensyn til overskueligheden for borgerne afgørende, at planlægning og indsats sker i hovedafstrømningsområder. For hvert af disse områder bør der oprettes et koordinationsforum for myndigheder og interessenter mv. for at sikre det demokratiske element i planlægningsprocessen. Disse koordinationsfora bør have ophæng i regionerne, der i forvejen har en koordinerende rolle på området.

Regionerne bør således have en stærkere koordinerende rolle på området, herunder have beslutningskompetence i form af beføjelser til at sikre en reel konfliktløsning og faglige ressourcer til at løse opgaven. Regionerne kan geografisk rumme vand- og naturområderne. Regionerne vil derudover kunne levere en forvaltningsmæssig fornuftig balance mellem overblik og lokalkendskab, ligesom det regionale niveau er egnet til at koordinere og samordne forskellige kommunale ønsker og prioriteringer på området. Regionerne vil samtidig være en kompetent politisk og faglig sparringspartner for miljøministeren og vil kunne binde den overordnede statslige planlægning sammen med den kommunale indsats – uden at forbindelsen til de regionale udviklingsplaner bliver glemt. Koordinationsopgaven bør udover indspil til statslige planlægning også omfatte tværgående koordination af de kommunale handleplaner. Regionerne bør have en tilsvarende koordinerede opgave på vandforsyningslovens område.

En styrket koordinerende rolle gør regionernes mæglerfunktion overflødig.

Alternativt bør det af § 31 e klart fremgå, at miljøministeren ikke alene har ret, men også pligt til at fremsætte indsigelse, hvis kommunernes handleplaner tilsammen ikke opfylder kravet om, at de statsligt fastsatte målsætninger opfyldes.

Fremrykning af opgaveflytning mv. i strid med strukturaftalen

Overflytningen af amternes ansvar for vandplaner mv. til 01-07-2005 er, ligesom kravet om at amternes NATURA 2000-basisanalyser skal være færdige og afleveret til miljøministeren 01-07-2006, i strid med regeringens strukturaftale med Dansk Folkeparti, hvor den generelle skærings-

dato 01-01-2007 for reformens gennemførelse ikke er fraveget. Det er hverken acceptabelt eller fornuftigt.

Side 5

Da amterne frem til 2007 fortsat har opgaven med at udarbejde indsatsplaner efter vandforsyningsloven, er det i øvrigt ikke hensigtsmæssigt, at staten overtager ansvaret for kortlægning af grundvandsressourcerne allerede i juli 2005. Amterne bør beholde ansvaret for grundvandskortlægningen frem til 2007. Amterne kan uden problemer stille data til rådighed for statens videre arbejde med opgaverne efter miljømålsloven – i praksis kun udarbejdelse af et overvågningsprogram, idet basisanalysen formentlig er færdig inden juli 2005. Data til brug for overvågningsprogrammet indberettes i øvrigt i vid udstrækning allerede i dag til staten.

Miljøministeriet begrundet fremrykningen af overdragelsen af amternes opgaver på området med, at det er uhensigtsmæssigt at amterne beholder opgaverne frem til 01-01-2007. Ministeriet er i den forbindelse bekymret for, at amternes videre arbejde med opgaverne vil kunne forpligte staten på miljømål, staten ikke ønsker. Også frygt for økonomisk uansvarlighed har været nævnt i medierne. Det skal i den forbindelse bemærkes, at miljømålene først skal være endeligt fastlagt i vandplanerne, der skal være færdige i 2009. Derudover har Miljøministeriet en generel ambition om at udstikke detaljerede administrative retningslinier for kommunerne. Sådanne retningslinier kunne også gælde amternes arbejde med vandplaner mv. frem til 01-01-2007.

Gebyroprævnin g kompliceres unødigt i overgangsperioden

Forslaget om overflytning af amternes opgaver før tid giver også problemer med hensyn til gebyroprævnin g. Efter forslaget overtager kommunerne opkrævnin g af gebyr til dækning af statens udgifter til kortlægning allerede fra 01-07-2005. Imidlertid overtager kommunerne først andre af amtets gebyrfinansierede opgaver i 2007. Amtet skal derfor fortsat opkræve gebyr frem til 2007 for disse opgaver. Hvis lovforslaget bliver vedtaget, vil det betyde, at kommunerne skal opkræve gebyr for statens opgaver, samtidig med, at amtet skal opkræve gebyr for de opgaver, som amterne fortsat skal varetage frem til 2007. Det er ikke hensigtsmæssigt. I stedet bør amterne opkræve hele gebyret indtil 2007. Hvis staten mener, at de har gebyrfinansierbare opgaver i forbindelse med miljømålsloven, kunne amterne opkræve gebyret for staten frem til 2007.

Basisanalysen ikke færdig inden udgangen af året

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at basisanalysen af vandområderne er afsluttet 22-12-2004. Det vil kun være tilfældet for første del af basisanalysen, der omfatter karakterisering af vandforekomster, opgørelse af påvirkninger og registre over beskyttede områder. Den sidste del af basisanalysen, dvs. en vurdering af hvilke vandområder, der med den nuværende indsats er i risiko for ikke at kunne opfylde direktivets krav om god tilstand i alle vandområder inden 2016, kan først laves, når miljøministeren har udsendt retningslinier om referencetilstande og miljømål. Det er endnu ikke sket. Det har Amtsrådsforeningen i den såkaldte aktørgruppe gjort Miljøstyrelsen bekendt med.

Adgang til miljødata nødvendig for regionerne

Regionerne skal for at kunne lave de regionale udviklingsplaner og kvalificeret løfte koordinationsopgaven have nem adgang til miljødata hos både statslige institutioner og kommuner. En bestemmelse, der sikrer det, bør indgå som et element i lovgivningen. Det gælder i øvrigt generelt, at alle myndigheder skal sikres adgang til hinandens data, da planlægning og administration kun bliver mulig med adgang til alle data, der indsamles af forskellige myndigheder.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005

J.nr. 206-466536

Sagsbehandler

Christian Bækgaard

Tel. 3529 8176

Internet: cb@arf.dk

Udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse

Miljøministeriet har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt udkast til forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse i høring.

Miljøbeskyttelsesloven foreslås ændret, således at amternes opgaver overgår til enten kommunalbestyrelsen eller ministeren. Reglerne vedrørende beskyttelse af grundvand og afledning af spildevand overgår generelt til kommunalbestyrelserne. Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvornår henholdsvis ministeren og kommunalbestyrelsen fremover er godkendelses- og tilsynsmyndighed for virksomheder.

Et såkaldt Myndighedsudvalg har haft til opgave at komme med forslag til fordeling af ansvaret for godkendelse og tilsyn med virksomheder alene mellem stat og kommuner. Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen har ikke været enige i udvalgets konklusion om overførsel af ca. 235 virksomheder til staten og resten til kommunerne.

Udvalget har været afskåret fra at behandle en regional løsning.

Der indføres en tilskudshjemmel, hvorefter regionsrådene kan give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere visioner og målsætninger i den regionale udviklingsplan indenfor lovens formål.

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovudkastet indebærer en række problemer og uhensigtsmæssigheder, der ikke forekommer i dag, og som ikke ville forekomme i en ny struktur med en regional løsning.

Side 2

Opsplitning af ansvar for målsætningsfastlæggelse og meddelelse af udledningstilladelser

Amtsrådets hidtidige opgave med at overvåge miljøtilstanden i omgivelserne (§ 66) overføres til staten. Overvågning af visse dele af miljøtilstanden sker i nogle tilfælde tillige efter anden lovgivning. Der bliver derfor flere aktører som skal koordinere indsatsen. Administrationen vanskeliggøres. Staten får tilsynet med forureningstilstanden i omgivelserne og skal fastsætte mål for vandområdernes og grundvandets kvalitet.

Kommunerne skal give tilladelse til spildevandsudledningen fra byer og virksomheder, bortset fra de største som staten håndterer. Staten skal ifølge miljømålsloven fastsætte mål og tilladelig belastning af vandområderne. Hvis det system skal fungere, må staten fastsætte kvoter for den enkelte kommunes udledning. Adskillelse af administrationen af udledningstilladelser vil føre til komplikationer og koordinationsproblemer.

Beskyttelsen af grundvandsressourcer hænger tæt sammen med forebyggelsen af jordforurening og afværge af allerede sket forurening. Ved forureninger på virksomheden er det tilsynsmyndigheden, der skal håndhæve miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven. Det vil typisk være kommunerne der står med håndhævelsen, mens Regionsrådet overvåger og fører tilsyn med tilstanden i jorden, og staten/kommunerne fører tilsyn med tilstanden i grundvandet og overfladevandsrecipienterne. Amterne har i dag ansvaret for den samlede administration og håndhævelse, bortset fra at kommunerne er tilsynsmyndighed på mindre virksomheder, f.eks. renseserier. Der er allerede i dag store problemer med at sikre, at påbud om oprensning bliver givet til mindre virksomheder, også i store kommuner.

Kommunerne godkender og fører tilsyn med egne virksomheder

Reglerne om kompetenceovergang, hvorefter amtsrådet godkender og fører tilsyn med kommunernes virksomheder (og omvendt) ophæves i lovudkastet. Kommunerne skal således selv føre tilsyn med og godkende f.eks. kraftvarmeanlæg og genbrugsstationer. Kommunerne skal ligeledes give sig selv de fornødne tilladelser til renseserier og kommunale affaldshåndteringsanlæg, men miljøministeren er dog tilsynsmyndighed.

Kommunerne giver også selv udledningstilladelser til egne spildevandsanlæg, medens staten fører tilsyn.

Side 3

Herved brydes det grundlæggende princip, som alle parter siden miljølovsændringen i 1986 har været enige om er helt grundlæggende i dansk miljøadministration. Varetagelse af tilsyn og godkendelse hos samme myndighed sikrer sammenhæng og læring. Udformningen af godkendelsen er meget afhængig af, hvordan håndhævelsen af tilsynet kan ske og også for økonomien i at føre tilsynet (behov for analyser, mv.).

Der vil herudover opstå konflikter mellem økonomiske interesser og hensynet til miljøet, når en myndighed har tilsynet med eller selv skal godkende egne anlæg. Det har derfor været et knæsat princip i miljøbeskyttelsesloven, at tilsynet skal føres af en anden myndighed, som ikke er direkte involveret i den pågældende virksomhed. Dette princip bør fastholdes. Udlederkrav fra renseanlæg skal f.eks. dimensioneres ud fra en vægtning af andre udlederes interesser i at få økonomisk overkommelige krav. Uanset om kommunerne vil være i stand til at foretage en rimelig afvejning af egne og private interesser, vil den blotte mistanke om, at kommunerne enten har favoriseret egne anlæg eller har favoriseret andre udledere på bekostning af spildevandsanlæggene og dermed den borgerbetalte del af miljøudgiften være uheldig.

Der er også tale om en interessekonflikt i hovedparten af alle sager, hvor kommunerne skal meddele tilladelser til direkte udledning af processpildevand, idet den alternative løsning til direkte udledning ofte er tilslutning til det kommunale spildevandssystem. Hertil kommer problemerne som følge af adskillelsen af administrationen af udledningstilladelser fra målsætningsfastsættelsen.

Et tredje eksempel på interessekonflikt opstår ved kommunal administration vedrørende oprensede havnesedimenter (§27, stk. 2), da de væsentligste havne er kommunale. Efterlevelse af vilkår om f.eks. teknologi, der mindsker spredning af sedimenter (typisk indhold af TBT, PAH-forbindelser, tungmetaller) samt udtagning og analyse af prøver for bestemmelse af sedimentets forureningsforhold kan være omkostningskrævende. I øvrigt vil kommunerne i den foreslåede struktur ikke lokalt kunne opbygge ekspertise, da de enkelte kommuner kun vil have få sager - ofte med års mellemrum. Derudover vil kommunerne ikke have den nødvendige viden om miljøforholdene i havet, da miljøovervågningen er en statslig opgave.

Samme interessekonflikt gør sig også gældende for miljøbeskyttelseslovens § 19. Amternes kompetence til at give tilladelse til genanvendelsesprojekter, som involverer forurenede jord, der indbygges i f.eks. kælkebakker eller støjvolde overføres til kommunerne. I hovedparten af de tilladelser, der meddeles efter § 19, er det i dag kommunerne, eller kommunale udviklingselskaber, der er ansøgere. Kommunerne har ofte store lokale og økonomiske interesser i projekterne. Forkert administration vil i værste fald kunne medføre, at der senere må gennemføres en oprydning på deponeringsstedet.

Regionale udviklingsplaner - dialog med virksomheder nødvendigt

De kommende regionale udviklingsplaner skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø, afstemt med de regionale udviklingstiltag. Mange virksomheder efterspørger i dag dialog og sparring med amterne som stærke politiske og faglige myndigheder om f.eks. procesoptimerende teknologi. Bedre løsningsmuligheder for virksomhedernes miljøforhold og teknologisk udvikling giver konkurrencemæssige fordele. Kvaliteten af de regionale udviklingsplaner vil være afhængig af et tæt samarbejde med virksomhederne. Mulighed for dialog og sparring med regionen baseret på viden og erfaring med godkendelses- og tilsynsarbejde med virksomhederne er derfor vigtig.

Ingen offentlig myndighed kan klage over en kommune

Det er hensigtsmæssigt, at Miljøklagenævnet fremover bliver eneste klageinstans. Klagereglerne ændres samtidig, således at amternes hidtidige klageadgang over kommunernes afgørelser ophæves, uden at den overføres til andre. Det er ikke hensigtsmæssigt, at kommunernes afgørelser herefter ikke kan påklages af en offentlig myndighed. Ikke mindst da kommunerne samtidig gives beføjelser til at godkende egne anlæg, såsom spildevandsudledninger, varmeværker mv., og dermed kan give tilladelser til udledninger, der ikke understøtter statsligt fastsatte miljømål.

Fordelingen af virksomheder

Loven bemyndiger ministeren til at fordele ansvaret for godkendelse og tilsyn med virksomheder mellem staten og kommunerne. Fordelingen har været behandlet af det såkaldte Myndighedsudvalg. Amtsrådsforeningen har ikke været enig i udvalgets konklusion om overførsel af ca. 235 virksomheder til staten og resten til kommunerne. Udvalget har været afskåret fra at vurdere en placering i regionerne, selv om det er amterne der i dag som regionale myndigheder har ansvaret for godkendelse og tilsyn

med ca. 2.400 større, miljøbetydende virksomheder. Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen har afgivet en fælles mindretalsudtalelse. Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen har bl.a. tilkendegivet, at udvalgsarbejdet er gennemført på et mangelfuldt grundlag, og at det ikke er et forsvarligt grundlag for beslutninger. Mindretalsudtalelsen *vedlægges*.

Faglige og miljømæssige problemer

De faglige problemer kommunerne vil få med at løfte opgaven og dermed de miljømæssige svækkelser ordningen vil medføre illustreres ved, at ud af de ca. 160 fagspecialister i amterne som i dag arbejder med godkendelse og tilsyn med de miljøtunge virksomheder vil ca. 70 medarbejdere skulle beskæftiges i staten. Det efterlader mindre end én medarbejder pr. kommune efter kommunalreformen. En kvalitetsstyringsordning vil ikke kunne råd bod på manglende faglig kompetence.

Mindre enheder - faglige problemer

Nye regler og retningslinier kan heller ikke løse faglige problemer. For større og komplicerede virksomheder er de natur- og miljøforhold, de skal holdes op imod, så komplekse, at man ikke kan fremstille en facitliste som hele tiden er ajour med den miljømæssige viden og teknologiske udvikling. Videntcentre kan heller ikke råde bod på manglende faglig kompetence. De er typisk videnformidlere og netværkskoordinatorer, der forudsætter tilstedeværelse af den nødvendige faglige viden hos den myndighed, som skal træffe beslutninger.

Kommunale samarbejder/fællesskommunale selskaber kan ikke undgås

Det vil være nødvendigt, at kommunerne går sammen i formaliserede kommunale samarbejder/fællesskaber, der kan træffe myndighedsafgørelsen og hvor borgerne kan henvende sig og at få et korrekt svar. Men kommunale samarbejder vil mangle ansvar for helheden, når medlemmerne hver især repræsenterer forskellige (sær)interesser. Det faglige miljø vil ikke være under direkte politisk kontrol af den, der får udført en opgave, og der bliver større afstand mellem beslutningstager og ansvaret for teknisk bearbejdning. Miljøministeriet har tidligere afvist, at kommunale fællesskaber kan varetage myndighedsopgaver. Strukturkommissionens udgangspunkt var, at kommunestørrelse og opgavesammensætning skulle afstemmes, således at kommunerne selvstændigt kan løses deres opgaver.

Problemer i forhold til armslængdeprincippet

Overførsel af mere end 2.000 miljøtunge virksomheder til kommunerne som amterne i dag har ansvaret for må give mistillid i forhold til "armslængdeprincippet". Mere end 100 kommuner er "tæt" på i forhold til fem politisk og fagligt kompetente regioner, når natur- og miljøinteresser skal opvejes med skatteindtægter og arbejdspladser. Hvis der er tale om langtrækkende forurening, f. eks. af vandløbssystemer, fjorde og grundvandsmagasiner vil den enkelte kommune desuden have begrænset overblik og skulle koordinere med andre kommuner og staten.

Komplicering i stedet for forenkling

Opgaverne bliver i realiteten ikke samlet hos én myndighed med én indgang. Driften vedrørende spildevand, vandforsyning og affald er i dag organiseret i fælleskommunale samarbejder/selskaber. Mange virksomheder vil opleve en splittet myndighedsfordeling mellem staten og kommunerne og inddragelse af flere kommuner i kommuneoverskridende sager. Udover 100 kommuner samt kommunale fællesskaber kommer oprettelse af dekoncentrerede statslige forvaltninger i form af foreslåede tre statslige centre, som skal have ansvaret for godkendelse og tilsyn med de statslige virksomheder, foruden yderligere seks overordnede landsdelscentre på natur- og miljøområdet samt et naturcenter. I alt 10 statslige centre på natur- og miljøområdet, det dobbelte af antallet af regioner.

Forslag til virksomhedsfordeling

Som anført i mindretalsudtalelsen til Myndighedsudvalgets rapport finder Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen, at det er en enklere og billigere løsning samt en miljømæssig fordel at samle ansvaret for godkendelse og tilsyn med de større miljøtunge virksomheder i de kommende regioner. Her kan ekspertisen samles i faglige miljøer under et politisk ansvar, og der vil kunne arbejdes konstruktivt og kvalificeret med virksomhederne. Konkret drejer det sig om ca. 1.400 større miljøtunge virksomheder (IPPC-virksomheder, VVM-virksomheder (bilag 1) samt yderligere et antal større miljøtunge virksomheder. Husdyrbrug foreslås herunder overført til de kommende regioner. Fordelingen af de ca. 5.200 virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 mellem kommuner og regioner bør svare til fordelingen mellem amter og kommuner, indtil en evaluering af loven har fundet sted senest i 2008.

Problemerne med loven som er nævnt ovenfor kan ikke løses indenfor forligets rammer. Det kræver en regional løsning.

Side 7

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Ingeniørforeningen

**Mindretalsudtalelse fra Danmarks Naturfredningsforening og
Amtsrådsforeningen til rapport fra Myndighedsudvalget om delingen af
godkendelses- og tilsynskompetencen efter miljøbeskyttelsesloven mellem stat og
kommuner efter den 1. januar 2007.**

Kommissoriet

Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen finder, at udvalgsarbejdet er gennemført på et mangelfuldt grundlag.

Kommissoriet har begrænset udvalgsarbejdet til, at udvalget kun skal komme med anbefalinger om, hvilke virksomheder henholdsvis staten og kommunerne skal godkende og føre tilsyn med. Udvalget har ikke haft mulighed for at vurdere en placering i fremtidige regioner, selv om det er amterne, der i dag som regionale myndigheder har ansvaret for godkendelse og tilsyn med ca. 2400 større, miljøbetydende virksomheder, mens kommunerne er myndighed for de ca. 4200 øvrige, mindre miljøbetydende virksomheder.

Kommissoriet er endvidere begrænset til kun at omfatte de ca. 1.400 virksomheder, som er optaget på bilag 1 i godkendelsesbekendtgørelsen, det vil sige kun en fjerdedel af de virksomheder, der er omfattet af godkendelsespligt. I kommissoriet fastlægges således uden videre, at op til 5.200 virksomheder, der er opført på bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen, fremtidigt skal være under kommunal godkendelse og tilsyn, herunder også de ca. 1.600 virksomheder, der i dag har amterne som myndighed.

Tidsfristen på kun ca. 6 uger har efter Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningens opfattelse umuliggjort, at udvalget har kunnet gennemføre sit arbejde på et fagligt kvalificeret grundlag.

Amtsrådsforeningen og Danmarks Naturfredningsforening finder, at udvalgsarbejdet ikke er et forsvarligt grundlag for ny lovgivning i Folketinget.

Fordeling af myndighedskompetencen

Der er ikke i udvalgsarbejdet eller i forbindelse med arbejdet i strukturkommissionen fremkommet belæg for, at de fremtidige kommuner i sig selv fagligt og økonomisk på en bæredygtig måde kan løfte ansvaret for de foreslåede mere end 2.000 større, miljøtunge virksomheder, som flertallet foreslår overført til kommunerne.

Den anvendte metode for fordelingen af virksomheder mellem staten og kommunerne er ikke velargumenteret og gennemarbejdet. De kriterier, udvalget har drøftet for fordelingen, giver ikke et bestemt facit. Det er en mangel, at sammenhængen med forvaltningen af hele miljø- og naturområdet ikke har kunnet indgå i forbindelse med overvejelserne om en fordeling af virksomhederne. Herved har de ulemper, der er forbundet med, at ansvaret for visse miljø- og naturopgaver efter det indgåede forlig ligger i staten, mens andre ligger i kommunerne, ikke kunnet belyses. Der er ikke i udvalgsarbejdet fremkommet nye synspunkter i relation til den fremtidige myndighedsfordeling efter en kommunalreform i forhold til de synspunkter, som ligger til grund for den nuværende fordeling, som er udmøntet i den nye godkendelsesbekendtgørelse.

Den nye godkendelsesbekendtgørelse træder i kraft 1. januar 2005 og udmønter forslag fra Virksomhedsudvalget, som blev afgivet i enighed i efteråret 2003. Bilag 1 omfatter virksomheder, som er vurderet til at være større, miljøbetydende virksomheder, og som derfor fortsat skal reguleres af det hidtidige godkendelsessystem. Håndteringen af disse virksomheder forudsætter særlig sagkundskab og specialviden, som mest hensigtsmæssigt må være samlet hos forholdsvis få myndigheder, mest naturligt i de fem regioner.

De a-mærkede virksomheder på bilag 2 er vurderet i den nuværende lovgivning til at være så komplekse eller så miljømæssigt betydningsfulde, at myndighedskompetencen skulle placeres på det regionale niveau. Som følge af kommissoriets begrænsninger har virksomheder på bilag 2 ikke været drøftet i udvalget. Bilag 2-virksomheder skal fremtidigt omfattes af en forenklet godkendelse, som er en nydannelse i miljøreguleringen. Regeringen vil foretage en evaluering af ordningen senest i 2008. Det anbefales derfor, at også disse virksomheder fastholdes på regionalt niveau, indtil fordelingen af myndighedskompetencen vurderes igen i 2008. Frem for at fordele ansvaret for miljøreguleringen af større komplicerede virksomheder på staten og kommunerne, hvorved faglig ekspertise og faglige miljøer vil gå tabt, finder Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen, at det er en enklere og billigere løsning samt en miljømæssig fordel at samle ansvaret for godkendelse og tilsyn med de større miljøtunge virksomheder i de nye regioner. Alternativt bør samtlige virksomheder på bilag 1 og a-mærkede virksomheder på bilag 2 samles under statsligt ansvar.

Miljømæssige konsekvenser

Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen gør opmærksom på, at udvalget ikke har haft grundlag for at foretage en vurdering af de miljømæssige konsekvenser af flertallets anbefaling.

Det kræver en række faglige kompetencer at sikre myndighedsbehandling på højt niveau og derved sikre og forbedre miljøet. Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen finder det uforsvarligt at sprede den faglige ekspertise, som amterne besidder i dag, på kommunerne. Faglige miljøer vil gå tabt, og det forbedrer i realiteten ikke kommunernes mulighed for at løfte opgaven på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Kun såfremt de samles i regionale enheder, kan disse kompetencer sikres bevaret. En atomisering af amternes kompetencer på 3 statslige enheder og 100 kommuner vil ikke gavne det faglige niveau og derfor heller ikke miljøet. Strukturreformen indebærer, at kompetencerne på mange andre myndighedsopgaver, f.eks. skat og sygehusvæsenet, samles.

Efter Danmarks Naturfredningsforenings og Amtsrådsforeningens vurdering vil der i gennemsnit blive mindre end én fagspecialist fra de nuværende amter til fordeling i hver af de nye kommuner. Ca. 160 fagspecialister er beskæftiget med godkendelse og tilsyn i amterne i dag. Med et kvalificeret skøn vil omkring 70 af disse medarbejdere skulle overføres til staten til miljøtilsyn med de ca. 235 tungeste virksomheder, som flertallet foreslår overført til staten. Det betyder, at der er ca. 90 medarbejdere tilbage til de ca. 100 fremtidige kommuner. Mange kommuner vil således slet ikke blive styrket med fagspecialister fra amterne, og en kvalitetsstyringsordning kan ikke råde bod på manglende faglig kompetence.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen finder ikke, at der i udvalgsarbejdet er tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere de økonomiske og administrative konsekvenser. Udvalgsflertallets overvejelser består væsentligst af udokumenterede påstande. Danmarks Naturfredningsforening og Amtsrådsforeningen bemærker at f.eks.:

- Opgaverne bliver ikke i realiteten samlet hos én myndighed med én indgang. Driften og dele af myndighedsarbejdet vedrørende spildevand, vandforsyning og affald er i dag organiseret i fælleskommunale samarbejder/selskaber. Kommunerne vil sikkert finde det nødvendigt også på virksomhedsområdet at inddrage ekspertise fra kommunale samarbejder/fællesskaber. Mange virksomheder vil opleve en opsplittet myndighedsfordeling mellem staten og kommunerne og inddragelse af flere kommuner i kommunegrænseoverskridende sager.

- Der er ikke belæg for, at virksomhederne som påstået kan forvente positive administrative konsekvenser for erhvervslivet. Den nye struktur, herunder opbygning af nye (statslige) enheder må tværtimod forventes at komplicere, forsinke og fordyre, også på længere sigt.
- Mange virksomheder efterspørger dialog og sparring om f.eks. miljøvurderingen af procesoptimerende teknologi hos amterne som stærke faglige myndigheder. Bedre løsningsmuligheder for virksomhedernes miljøforhold og teknologisk udvikling giver konkurrencemæssige fordele. Disse fordele må forventes forringet, hvis miljøregulering af de større virksomheder uddeles på kommunerne.

Udvalget har været afskåret fra at foretage en økonomisk og administrativ vurdering for den offentlige sektor. Det er Danmarks Naturfredningsforening og Amsrådsforeningens opfattelse, at den myndighedsstruktur og opgavefordeling som kommissoriet forudsætter, vil medføre en betydelig fordyrelse for den offentlige sektor til denne opgave.

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005
J.nr. 205-461244-002
Sagsbehandler
Søren Oldenburg
Tel. 35298177
Internet:sol@arf.dk

Forslag til ændring af havmiljøloven (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt et forslag til ændring af havmiljøloven i høring.

Amterne har i dag kompetence til at tillade klapping af optaget havbundsmateriale. Med lovforslaget får kommunerne fremover kompetencen til at tillade klappinger inden for 12 sømilegrænsen. Afgrænsningen i havet af den enkelte kommunes kompetence afventer nærmere regler. Staten får kompetencen uden for 12 sømilegrænsen. Forslaget indebærer derudover, at amternes ansvar for at samordne de kommunale beredskabsplaner overgår til staten. Amternes hidtidige forpligtelser til at forestå en koordinerende indsats i forbindelse med større forureninger overgår til kommunerne.

Lovforslaget giver en række problemer i forhold til klapping, der ikke forekommer i dag, og som kun kan undgås ved, at opgaven bliver regional. Alternativt må staten overtage den samlede opgave.

Latente interessekonflikter og pres på miljøet

I den nye struktur vil der være en eller flere havne i fire ud af fem danske kommuner. Mange af disse havne vil være kommunalt ejede eller støttede. Her ligger en interessekonflikt, da miljøhensyn i mange tilfælde medfører væsentligt forhøjede omkostninger til at drive en havn, herunder at vedligeholde en sejlrende. Derudover vil havnekommunerne have interesse i at få deres egen klappplads. Alternativt skal kommunen have lov af

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

nabokommunen til at dumpe sit havbundsmateriale på nabokommunens klappads. Kommunerne vil erhvervsmæssigt ofte være i et indbyrdes konkurrenceforhold på havneområdet.

Side 2

Et stærkt ønske om udpegning af flere klappadser og det forhold, at klappning er billigere end deponering på land, kommer i konflikt med de miljømæssige helhedsvurderinger, som amterne hidtil har lagt vægt på ved udpegningerne og i konkret sagsbehandling.

Det lokale perspektiv for snævert

Både administrativt og geografisk er det ufornuftigt at konstruere et kommunalt søterritorium. De aktiviteter, kommunen skal regulere på "sit" søterritorium, har miljømæssig regional rækkevidde, ligesom den konkrete beslutning om dumpning af materialet forudsætter et beslutningsperspektiv, der er bredere end det lokale. Administrativt vil kommunale klaptilladelser i sager, der vedrører havne, som kommunerne har særlige interesser i, i øvrigt altid være under mistanke for at være styret af snævre økonomiske interesser. Det vil føre til en ekstra belastning af klagesystemet.

Ingen lokal ekspertise på grund af få sager

Amterne modtager hvert år ansøgninger om tilladelser til klappning af havbundsmateriale med meget forskelligt indhold af miljøfremmede stoffer og har derfor opnået stor ekspertise, der er understøttet af den viden, amterne har fået gennem mange års vandmiljøovervågning. Fremover vil der være kommuner, som kun vil modtage klappansøgninger med års mellemrum, og det er derfor ikke muligt at opbygge ekspertise lokalt. Med den opgavefordeling, kommunalreformen i øvrigt indebærer, vil kommunerne heller ikke have den viden om miljøforholdene i havet, der er en nødvendig forudsætning for en forsvarlig administration af området.

"Miljøvagten" vigtig at sikre

Ved alvorlige forureningsulykker til søs har amterne til stor gavn for indsatsen med at bekæmpe forureningen stillet sin ekspertise og viden om miljø- og strømforhold i de marine områder til rådighed for beredskabsmyndighederne. Det er nødvendigt at sikre denne funktion fremover af

hensyn til indsatsens effektivitet. Med den ekspertise, der vil være til rådighed i kommunerne, vil de ikke kunne løfte denne opgave ved større forureningsulykker, som f.eks. olieforureningen i Grønsund.

Side 3

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Holbergsgade 2
1057 København K

07-01-2005
J.nr. 200-474987
Sagsbehandler
Søren Oldenburg
Tel. 35298177
Internet:sol@arf.dk

Generelle problemer og uhensigtsmæssigheder på natur- og miljøområdet (udmøntning af kommunalreformen)

Lovpakken til udmøntning af kommunalreformen på natur- og miljøområdet giver en lang række generelle problemer og uhensigtsmæssigheder, der ikke forekommer i dag. Det skyldes, at sammenhængende regionale opgaver i både geografisk og administrativ forstand nu bliver splittet og flyttet til henholdsvis staten og kommunerne.

Amtsrådsforeningen har tidligere foreslået, at størsteparten af amternes nuværende opgaver vedrørende natur og miljø samlet bør overføres til de nye regioner. Det er Amtsrådsforeningens overordnede anbefaling.

Miljøproblemerne geografisk er regional

De miljøopgaver, amterne i dag løser, og som regionerne fremover bør løse, har ikke en geografisk, der følger kommunegrænserne. Vandområderne, deres oplande og de forbundne miljøproblemer har f.eks. regionale dimensioner og sammenhænge, ligesom de miljøtunge virksomheder har et forureningspotentiale med en regional rækkevidde. Naturområder og grundvandsforekomster er tilsvarende udsat for påvirkninger, som det kræver et regionalt overblik at indfange og regulere.

Ny struktur giver stort koordinationsbehov

Den foreslåede fremtidige miljøforvaltning deler amternes nuværende opgaver, således at staten får ansvar for den overordnede planlægning og overvågningen, medens kommunerne får ansvar for indsatsen og i vid udstrækning den konkrete lovadministration. Det skaber et stort behov

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

for tæt koordination mellem stat og kommuner samt kommunerne imellem.

Side 2

Tag amternes nuværende opgave som vanddistriktsmyndigheder efter miljømålsloven - overordnet vandplanlægning, kortlægning samt udarbejdelse af overvågnings- og indsatsprogrammer - som eksempel. Hvad der før var en opgave for amtet alene bliver nu et anliggende for flere statslige styrelser og sektorforskningsinstitutioner, regionerne og omkring 100 kommuner på landsplan. Det bliver en vanskelig dialog og en uendelig tung proces at håndtere. Staten vil løse opgaven i op til 10 dekonstrerede statslige miljø- og/eller naturcentre, der først og fremmest adskiller sig fra regionerne ved at være uden direkte politisk ledelse og meget vel kan ende med at have et uigennemskueligt referenceforhold til Miljøministeriet centralt. En forenkling er det ikke.

Det ville derimod være en forenkling - også i forhold til i dag - at overlade opgaven til de fem nye regioner, når amterne nedlægges. I tilgift ville man få en klar politisk ansvarsplacering.

Et regionalt niveau genopfindes

De dekonstrerede statslige miljøcentre og de kommunale miljøcentre, der allerede er etableret, skal styrkes og tillægges myndighedsopgaver, hvis opgaverne skal løses fagligt forsvarligt. Amternes tekniske forvaltninger bliver genopfundet i en ny skikkelse, men nu som selvstændige myndigheder uden klar og direkte ansvarlig politisk ledelse.

Ensartethed

Uanset ambitioner fra statens side om stram og detaljeret styring af kommunernes opgaveløsning, vil de mange kommunale aktører betyde, at opgaveløsningen set på tværs af kommunerne vil være uensartet. På enkelte sagsområder - f.eks. i forbindelse med VVM-sager om husdyrbrug - har amterne hidtil i visse kredse været kritiseret for det samme, men det vil fremover blive en generel og udtalt realitet.

Det er fiktion at tro, at man på det komplekse natur- og miljøområde kan sikre ensartethed ved normer og kvalitetsstyringsordninger. Miljøministeriets hidtidige forsøg på dette - f.eks. i forhold til VVM-screeninger af husdyrbrug og administrationen af klapområdet - viser det håbløse i troen på, at problemer på hele området lader sig løse ad denne vej. På eksemplernes opgavemæssigt stærkt begrænsede felter og for klappningens vedkommende relativt simple problemstilling har staten i årevis arbejdet

på landsdækkende retninglinier uden synligt resultat. Det eneste frem-skridt ligger i amternes indbyrdes aftale om at basere arbejdet med VVM-screeninger af husdyrbrug på et ensartet datagrundlag og på sam-me modeller for belastningsvurderinger. Heller ikke andre steder i sam-fundet lykkes det at få dekoncentrerede statslige forvaltningsenheder til at fungere ens. Politimestrene prioriterer f.eks. meget forskelligt.

Effektive og kompetente faglige miljøer splittes

I amterne er det i stor udstrækning de samme medarbejdere på natur- og miljøområdet, der arbejder med både planlægning, overvågning og admi-nistration. Det giver både faglige og ressourceøkonomiske synergieffek-ter. En meningsfyldt planlægning forudsætter et indgående kendskab til overvågning og administration. Resultaterne af overvågningen indgår med stor vægt i sagsbehandling og planlægning, ligesom administrativ indsigt og erfaring er en vigtig forudsætning for en brugbar og afbalance-ret planlægning. Derudover er der i amterne en bred vifte af fagspecialer integreret i både planlægning, overvågning og administration.

I den nye struktur vil der ingen steder være en tilsvarende sammenhæng mellem planlægning, overvågning og administration – og de faglige og ressourceøkonomiske synergieffekter af en samlet opgaveløsning for-svinder. I stedet skal systemet bygge på, at der kan ske en omfattende udveksling af praktiske erfaringer og fagspecifik viden mellem et stort antal myndigheder med forskellige rammebetingelser. Det vil i bedste fald blive bureaukratisk og dyrt. I værste fald vil det ikke fungere, hvilket vil føre til, at planlægning og administration ikke hænger sammen og i øvrigt kommer til at basere sig på forældede metoder og viden.

Fagligheden bliver tynd

Amterne råder i dag over de mange fagspecialer, der er nødvendige for at kunne løse de komplicerede regionale opgaver på området. På flere fags-pecialer er der kun få personer i hvert amt, på nogle endda mindre end 1 årsværk. Det er disse personer, der nu skal deles mellem flere statslige enheder og en lang række kommuner. Den faglige bemanding vil for en række opgaver være så tynd, at opgaverne ikke kan løses på et fagligt forsvarligt grundlag. Eksemplerne er mange.

I amterne er der f.eks. relativt få ansatte med fagbiologisk specialviden i forhold til de mange specialområder inden for landområdernes dyre- og planteliv, vandløbsbiologiske problemstillinger, søbiologi og havbiologi. Mange af disse er i væsentligt omfang beskæftiget med overvågning og

større naturforvaltningsprojekter, som fremover skal varetages af staten. De resterende - der overføres til kommunerne - vil være utilstrækkelige til at løse de kommende kommunale opgaver efter naturbeskyttelsesloven og til at vurdere påvirkninger af vandløb, søer samt kystnære områder fra eksempelvis spildevandsudledninger, ammoniakbelastning og klapping af havsedimenter.

Et andet eksempel drejer sig om regulering af miljøtunge virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven. Ud af de ca. 160 fagspecialister i amterne, som i dag arbejder med godkendelse og tilsyn med de miljøtunge virksomheder, vil ca. 70 medarbejdere skulle beskæftiges i staten. Det efterlader mindre end én medarbejder pr. kommune efter kommunalreformen.

Klapping af optaget havbundssediment er et tredje eksempel på, at kommunerne ikke vil have ekspertise. Med udgangspunkt i de medarbejdere, der i dag i amterne beskæftiger sig med tilladelse til klapping efter havmiljøloven, vil hver kommune fremover få tildelt 0,04 årsværk.

En kvalitetsstyringsordning vil hverken generelt eller i nogen af eksemplerne løse problemerne med manglende faglighed og ekspertise.

Kommunale centre og samarbejder uønskede, men nødvendige

For at sikre fagligheden og en vis effektivitet i opgaveløsningen vil kommunerne være nødt til at løse opgaverne i fælleskommunale miljøcentre eller i samarbejder mellem flere kommuner - trods de demokratiske og styringsmæssige ulemper sådanne centerdannelser medfører. Det vil ikke blot gælde tilsyns- og driftsopgaver, men også myndighedsopgaver. Miljøministeriet har tidligere afvist, at kommunale fællesskaber kan varetage myndighedsopgaver.

En væsentlig grund til Strukturkommissionens anbefaling om større kommuner var, at det skulle gøre det unødvendigt med centerdannelse og samarbejder om opgaver. Det er et sundt princip, at man ikke bør etablere en struktur med en opgavefordeling, hvor kommunerne allerede i udgangspunktet ikke kan løse egne opgaver alene.

Armslængdeprincippet bliver afskaffet

Kommunalreformen afskaffer i store træk et knæsat princip i miljølovgivningen - armslængdeprincippet. Kommunerne får nu hovedansvar for administrationen af en miljølovgivning, der i mange tilfælde kan begrænse lokale by- og erhvervsudviklingsmuligheder og derfor er i konflikt

med lokaløkonomiske interesser. Det gælder f.eks. miljøregulering af en række større virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven og administration af naturbeskyttelseslovens bestemmelser om § 3-beskyttede naturtyper samt lovens mange bestemmelser om bygge- og beskyttelseslinier omkring skove, søer mv. Kommunerne skal fremover også selv godkende og føre tilsyn med egne virksomheder, herunder f.eks. kraftvarmeanlæg og genbrugsstationer, ligesom kommunerne selv skal fastsætte udlederkrav til egne renseanlæg.

Uanset om kommunerne er i stand til at administrere miljølovgivningen på en balanceret måde, vil kommunernes afgørelser altid være under mistanke for at være styret af snævre økonomiske interesser. Det er en urimelig situation for alle – også kommunerne. Det kan samtidig give anledning til en voldsom stigning i antallet af klagesager, hvilket vil have en forsinkede virkning på borgernes og virksomhedernes dispositioner.

Demokratitab og bureaukrati i administration og planlægning

Indflydelsesmulighederne for lokale interesseorganisationer, virksomheder, landbrugere og borgere på den statslige miljøplanlægning, herunder ikke mindst den overordnede vand- og naturplanlægning, bliver svækket, da planlægningen er bestemt og styret fra centralt hold af miljøministeren med en eller flere styrelser som stedfortræder(e). I praksis vil det være miljøministeriets embedsmænd, der ude i landet skal forhandle med lokale folkevalgte politikere. Hvis konflikter hver gang det ikke lykkes at bøje lokale og nationale interessemodsatninger mod hinanden skal runde miljøministeren, bliver processen langsommelig og meget bureaukratisk.

Økonomi til natur- og miljøprojekter

Regionerne skal fremover lave regionale udviklingsplaner, der bla. skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø. Regionerne bør - med basis i de regionale udviklingsplaner - have hjemmel alle relevante steder i miljølovgivningen til at give økonomisk tilskud til projekter med sigte på natur- og miljøforbedringer, der understøtter de regionale udviklingsplaner.

En sådan hjemmel findes i de aktuelle forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven samt miljøbeskyttelsesloven, men mangler i vandløbsloven og vandforsyningsloven. Det er afgørende, at de medfølgende økonomiske midler gives til regionerne som passende bloktilskud, der muliggør prioritering på tværs. Ellers er det vanskeligt at finansiere store og sam-

mensatte projekter. Snævre puljer vil foruden en betydelige bureaukratisk administration føre til, at sådanne projekter på forhånd må opgives.

Side 6

Adgang til data

Regionerne skal for at kunne lave de regionale udviklingsplaner og kvalificeret løfte regionernes koordinerende opgaver have nem adgang til miljødata hos både statslige institutioner og kommuner. En bestemmelse, der sikrer det, bør indgå som et element i alle miljølove.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

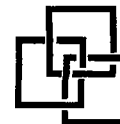
KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Amtsråds- foreningen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Holbergsgade 2
1057 København K

07-01-2005

J.nr. 209-458061-002

Sagsbehandler

Dorte Ernst

Tel. 35298394

E-mail: der@arf.dk

Høring af forslag til lov om ændring af jordfordelingsloven, landdistriktstøtteloven og lov om drift af landbrugsjorder på Fødevareministeriets område (udmøntning af kommunalreformen)

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har som led i udmøntningen af kommunalreformen sendt forslag til ændringer af ministeriets berørte love i høring.

Generelle bemærkninger

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektormråderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af mere end 20 love. Forslaget til lovene på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område skal der for ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Trafikministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Landdistriktsudvikling

Regionernes rolle i landdistriktsudvikling blev understøttet af midtvejsevalueringen fra 2003, der anbefalede at beholde den nuværende administrationsmodel. Midtvejsevalueringen fremhæver, at den nuværende ansvars- og kompetencefordeling fungerer hensigtsmæssigt. Den peger endvidere på, at den decentrale administration sikrer, at projekter bliver udvalgt i overensstemmelse med regionale og lokale behov, og at den danske medfinansiering primært kommer fra amter og kommuner. Det er derfor naturligt, at regionerne, som det foreslås i loven, overtager amternes administration af Art. 33 i bestemmelserne om landbrugsfonden.

Der forventes i de kommende år at blive øgede midler fra EU til landdistriktsudvikling. Det er derfor væsentligt, at der tilvejebringes tilstrækkelig dansk medfinansiering for at kunne udnytte EU-midlerne og sikre landdistriktsudvikling i Danmark. Der skal i de kommende år tages højde for regionernes stigende behov for at medfinansiere landdistriktsudvikling.

Lovforslaget lægger op til, at den erhvervsrettede del af Art. 33 indstilles via vækstforum, mens den ikke-erhvervsrettede del kan indstilles af Regionsrådet. Amtsrådsforeningen ser vækstforum som et værdifuldt forpligtende samarbejde, men finder det uhensigtsmæssigt med to forskellige beslutningsprocedurer for det samme program. Det bør være Regionsrådet, der indstiller vedrørende anvendelsen af alle Art. 33-midler efter behørig behandling af den erhvervsrettede del i vækstforumet.

De miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (MVJ)

I lovforslaget lægges op til, at Fødevareministeriet skal forestå hele administrationen af MVJ-aftalerne, herunder indgåelse, ændring, kontrol og ophør af aftaler, og de årlige udbetalinger af tilskud. Kommunalbestyrelserne får en meget lille andel af opgaverne med udpegning af særligt følsomme landbrugsområder (SFL) og information. Derudover skal der foretages en faglig attestering og eventuelt prioritering af konkrete ansøgninger om MVJ-tilsagn i SFL-områder. Men da der kun er afsat to

årsværk til samtlige kommuner, må det faktiske arbejde forventes at blive meget begrænset.

Side 3

Administrationen af ordningerne kommer til at foregå løsrevet fra de områder, ordningerne skal understøtte, da Fødevareministeriet ikke varetager forvaltningen af indsatsområderne så som VMP III, Vandramme- og Habitatdirektiverne. I sammenhæng med at kommunerne får en så begrænset andel, fører det ikke til et løft af opgaven. Det strategiske element, der kan ligge i administrationen, tages ud og samlet set opnås ikke et tilstrækkeligt bæredygtigt fagligt miljø, der kan prioritere på tværs såvel fagteknisk som geografisk. Det vil være mere hensigtsmæssigt, at regionerne overtager MVJ-administrationen.

For at opgaven kan løftes på en rimelig måde, skal der være adgang til et geografisk informationssystem med relevante miljø- og naturdata. I lovgivningen bør der være en bestemmelse, som sikrer det. Samtidig er det afgørende at kommunerne får adgang til edb-systemet MVJ-TAS for at kunne deltage i administrationen. Systemet er meget omfattende og kræver grundig oplæring. Derudover kræver administrationen, at kommunerne kan opfylde EU's skrappe akkrediteringskrav.

Samlet set indebærer lovforslaget om de miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (MVJ) en række problemer og uhensigtsmæssigheder i forhold til sammenhængen med det øvrige miljøområde, som kun kan afhjælpes ved, at opgaverne bliver regionale.

Lov om drift af landbrugsjord

De opgaver, der vedrører drift af landbrugsjorder, der hidtil har været udlagt til amtsrådene, placeres fremover hos kommunalbestyrelserne. Det drejer sig bl.a. om anmeldelse af retten til genopdyrkning, administration af reglerne om skovplantning, påbud om skærmende beplantning om skæmmende tekniske anlæg mv.

Problematikken som nævnt ovenfor med de utilstrækkelige faglige miljøer vil ligeledes være gældende for dette lovområde. Derfor bør opgaven med administrationen af lov om drift af landbrugsjorder placeres i regionerne for at opnå tilstrækkelige faglige miljøer. Alternativet er, at opgaverne, der er myndighedsopgaver, placeres i fælleskommunale enheder i

strid med forudsætningerne for strukturreformen. Hertil kommer, at det vil betyde, at fælleskommunale enheder skal påtage sig myndighedsopgaver.

Side 4

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Miljøministeriet

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

Dansk Landbrug

Amtsråds- foreningen

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

07-01-2005

J.nr. 208-457080-002

Sagsbehandler

Begitta Blahaut

Tel. 3529 8178

E-mail: bmb@arf.dk

Høring af forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse (udmøntning af kommunalreformen)

Miljøministeriet har sendt forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse i høring.

Strukturaftalen slår fast, at fem nye regioner skal være dynamoer for den regionale udvikling. Et led heri er at udarbejde udviklingsplaner, der skal indeholde en overordnet samlet vision for regionens udvikling på sektorområderne natur og miljø, erhverv inkl. turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantsområder og landdistrikter.

Regionernes rolle som udviklingsdynamoer vil blive reguleret af en lang række love. Forslaget til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse skal derfor ses i sammenhæng med lovforslag fra nedenstående ministerier:

- Beskæftigelsesministeriet
- Finansministeriet
- Indenrigs- og Sundhedsministeriet
- Kulturministeriet
- Miljøministeriet
- Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
- Trafikministeriet
- Undervisningsministeriet og
- Økonomi- & Erhvervsministeriet

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Lovforslagene fortolker og konkretiserer strukturaftalens ordlyd forskelligt. Dermed gives der ikke et entydigt, sammenhængende grundlag for regionernes rolle som udviklingsdynamoer for den regionale udvikling.

Amterne spiller en væsentlig rolle i den samlede naturbeskyttelse i Danmark. Amterne har efter de gældende regler langt den overvejende del af myndighedsopgaverne på naturbeskyttelseslovens område.

Det er amterne, der administrerer og håndhæver den generelle naturbeskyttelse efter loven og gennemfører registrering af de beskyttede naturtyper. Endvidere yder amterne et væsentligt bidrag til fredningsindsatsen, idet de forbereder og deltager aktivt i et stort antal fredningssager. Endelig forestår amterne gennemførelsen af de knap 100 endnu ikke afsluttede projekter til genopretning af vådområder, der er en del af Vandmiljøplan II (VMP II).

De opgaver på naturbeskyttelseslovens område, der overføres til kommunerne med forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, er derfor af betydeligt omfang, og der er tale om opgaver, der kræver specialiseret faglig indsigt og har afgørende betydning for naturbeskyttelsen i Danmark.

Administrationen af de generelt beskyttede naturtyper vil med kommunalreformen overgå til et større antal enheder, som følgelig vil skulle behandle relativt få sager, skønsmæssigt ikke over 20 om året. Der er derfor behov for at sikre en ensartet administration af naturtypebeskyttelsen, som er et vigtigt led i den samlede naturbeskyttelse i Danmark og i varetagelse af Danmarks internationale forpligtelser og som kræver specialviden. På den baggrund er det besluttet, at kommunerne i et tæt samarbejde med staten etablerer en kvalitetsstyringsordning, der blandt andet skal sikre koordinering af de faglige spørgsmål, der forudsætter en indsats på tværs af kommunegrænserne.

Der er ansat fagligt personale i amterne til at varetage beskyttelsen af naturtyper, til at vurdere et indgrebs betydning i et internationalt naturområde og til at foretage overvågning og udarbejde plejeplaner for fredede områder m.m. Der er herudover personale med en pædagogisk og formidlingsmæssig uddannelse til at forestå naturvejledning og naturformidling.

I amterne er der f.eks. relativt få ansatte med fagbiologisk specialviden i forhold til de mange specialområder inden for landområdernes dyre- og planteliv, vandløbsbiologiske problemstillinger, søbiologi og havbiologi. Mange af disse er i væsentligt omfang beskæftiget med overvågning og større naturforvaltningsprojekter, som fremover skal varetages af staten. Med kommunalreformens opgavefordeling vil der derfor være kommuner, der er helt uden den konkrete specialviden, der er nødvendig for at løse de kommende konkrete kommunale opgaver efter naturbeskyttelsesloven og kunne vurdere påvirkninger af vandløb, søer samt kystnære områder fra eksempelvis spildevandsudledninger, ammoniakbelastning og klapping af havsedimenter.

Med amternes hidtidige varetagelse af opgaverne efter naturbeskyttelsesloven har der været en sammenhæng mellem dataindsamling og overvågning, analyse og planlægning, myndighedsudøvelse, indsats (naturgenopretning) og drift (naturpleje m.v.), som har sikret en fornuftig prioritering af ressourcer og indsats i store geografiske områder.

Lovforslaget og dets opsplitning af sammenhængende opgaver som planlægning, overvågning og indsats på en række aktører i både staten og kommunerne giver problemer og uhensigtsmæssigheder, som ikke forekommer i den nuværende struktur, og som heller ikke ville forekomme, hvis regionerne fik ansvar for den samlede opgave.

I amterne anvendes overvågning blandt andet til at prioritere naturplejeindsatsen. Denne rationelle sammenhæng kan ikke bevares efter reformen, hvor naturovervågningen flyttes til staten og naturplejen til kommunerne, og nøglemedarbejderne spredes for alle vinde.

Amtsrådsforeningen finder, at den sammenhængende opgavevaretagelse og prioritering på et fagligt kvalificeret niveau ikke vil kunne opretholdes ved den nye ansvarsfordeling.

Kommunalbestyrelsen overtager forpligtelsen til at gennemføre de foranstaltninger, som fremgår af Natura 2000-planen efter reglerne i miljømålsloven.

Det må forventes, at der bliver behov for samarbejde mellem flere kommunalbestyrelser om konkrete indgreb, både før og efter de endelige Natura 2000-planer foreligger. Samarbejde kan eksempelvis være nødvendigt i de tilfælde, hvor et beskyttelsesområde går over en kommune-

grænse, eller hvor en aktivitet i en kommune kan få betydning for et beskyttelsesområde i en nabokommune.

Side 4

Regionerne skal fremover lave regionale udviklingsplaner, der bl.a. skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø. Sammenhængen mellem de regionale udviklingsplaner og administration af de kommunale handleplaner for Natura 2000-områderne er fraværende i lovforslaget. Den skal præciseres og tydeligt fremgå. Det er vigtigt, at natur- og miljøsigtelinierne i de regionale udviklingsplaner bliver indtænkt i Natura 2000-handleplanerne.

Regionerne skal udvikle en regional udviklingsplan, der dækker generelle og overordnede aspekter af relevante forhold for regionens udvikling. En ønskelig fremtidig udvikling for regionens byer, landdistrikter og udkantsområder samt for natur og miljø, herunder rekreative formål, erhverv (incl. turisme), beskæftigelse, uddannelse samt kultur skal beskrives.

Der skal gennemføres en særlig indsats vedrørende plangrundlaget på natur og miljøområdet, da udviklingsplanen forudsættes at beskrive en bæredygtig udvikling. Naturbeskyttelsesloven bør derfor indeholde hjemler til at tilvejebringe grundlaget for at kunne lave en bæredygtighedsvurdering.

Dette kan ske ved at Regionsrådets indsats beskrives i en naturstrategi. Strategien bør tage udgangspunkt i naturens vilkår, styrker og svagheder, således at der opstilles realistiske, men ambitiøse målsætninger og indsatsområder. Det sikres dermed, at naturstrategien bliver et dynamisk værktøj for den regionale indsats.

Det vil i konsekvens af regionernes arbejde med natur i den regionale udviklingsplan i øvrigt være rimeligt, at Regionsrådet udpeger et af medlemmerne i de regionale fredningsnævn.

Amterne har i forbindelse med administrationen af naturtypebeskyttelsen indsamlet store datamængder, f.eks. artslistes, naturtyper, arealer og anvendelse. Dataene er samlet i elektroniske databaser, som opdateres af fagmedarbejderne i forbindelse med observationer ved sagsbehandling og overvågning.

De kommende regioner vil tilsvarende have brug for at kunne indsamle data og skabe et grundlag for udarbejdelse af en strategi på naturområdet, således at de er basis for at vurdere regioners natur- og miljømæssige bæredygtighed, som er en forudsætning for tilvejebringelse af en regional udviklingsplan. Regionerne skal for at kunne lave de regionale udviklingsplaner have nem adgang til miljødata hos både statslige institutioner og kommuner.

Regionerne bør gives en hjemmel til at tilvejebringe forudsætningsgrundlaget (data og naturstrategi) for vurdering af bæredygtig udvikling i den regionale udviklingsplan bør beskrives i naturbeskyttelsesloven.

Med lovforslaget får regionerne mulighed for at yde tidsbegrænsede tilskud indenfor en ramme på 6 mio. kr. årligt til projekter, der bidrager til at realisere visioner og målsætninger i den regionale udviklingsplan indenfor lovens formål.

Amtsrådsforeningen finder, at tilskudsrammer ikke bør angives så specifikt i loven, og at loven skal konsekvensrettes, så der alene angives en tilskudshjemmel uden beløbsgrænse.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:
Samtlige amter
KL
Københavns Kommune
Frederiksberg Kommune
Danmarks Naturfredningsforening
Friluftsrådet
Skov & Landskab

Miljøministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Modtaget i departementet

- 6 JAN. 2005

Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K
Tlf. 35 28 81 00
Fax 35 36 24 11
ams@ams.dk
www.ams.dk
CVR nr. 55 56 85 10

Svar på høring om forslag til Lov om ændring af lov om planlægning

5. januar 2005

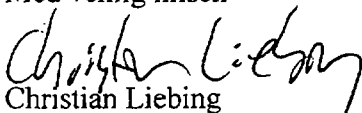
Miljøministeriet har hørt Beskæftigelsesministeriet om Forslag til Lov om ændring af lov om planlægning

Vores sag
05-201-78
Vores ref.
ksb/pka

Arbejdsmarkedsstyrelsen har på vegne af Beskæftigelsesministeriet gennemlæst lovforslaget.

Beskæftigelsesministeriet har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Christian Liebing
Kontorchef, 4. kontor

